



ความทรงจำ
อันนานแสนนาน
ครั้งหนึ่ง
มุซาชิเคยพบกับ
“สัจธรรม” มาก่อน
แล้วเหตุใด
เขาจึงสูญเสียมันไป?
มันไปเสียเวลา
อยู่ที่ไหนนะ!?
และแล้ว “สัจธรรม”
ในตัวโคจิโร่
ก็สะท้อนก้องอยู่ในใจ
ของมุซาชิ
อย่างไร้เทียมทา

"VAGABOND" VOLUME 24.



ผู้ชายคนนี้
คงจะเคยฝัน
แบบนั้นบ้าง

ตอนนี้
อยากอยู่
นิ่ง ๆ
สักพัก



ฝัน

ความ
ทรงจำ
นะ

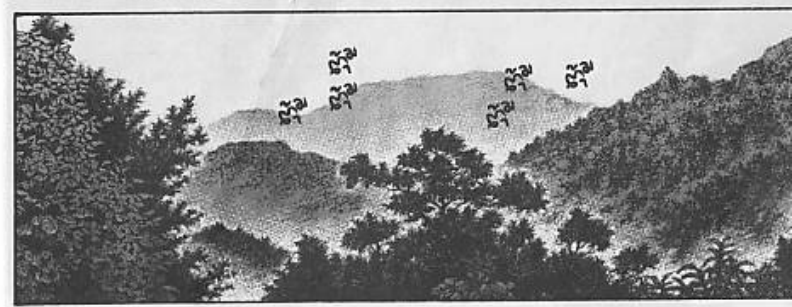
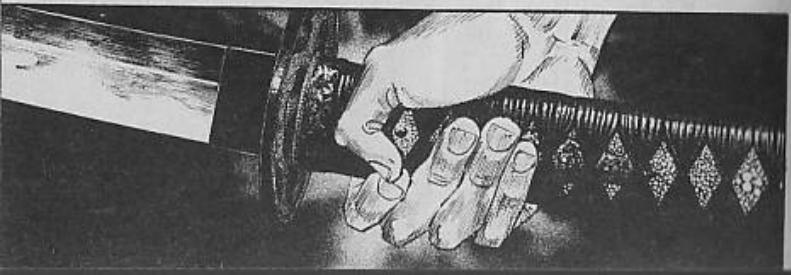
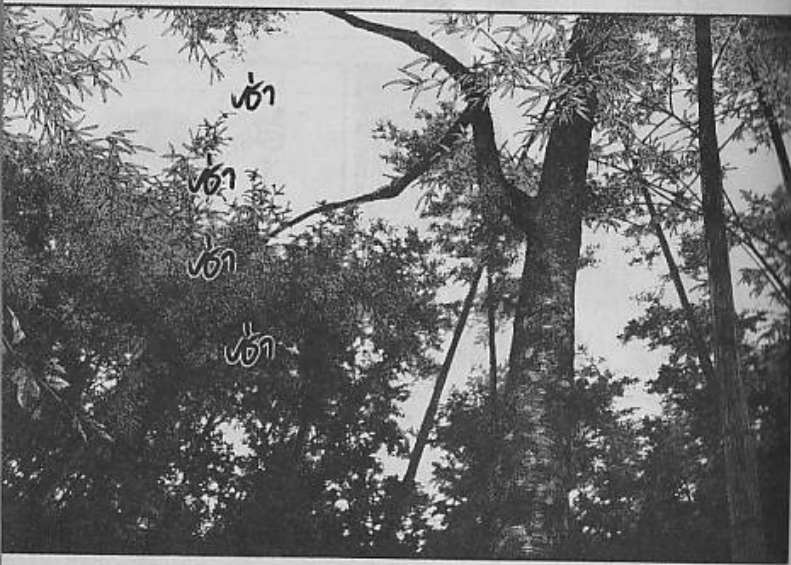
หรือ
ว่า

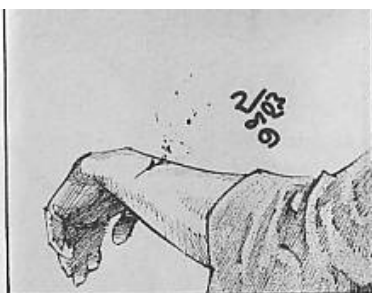
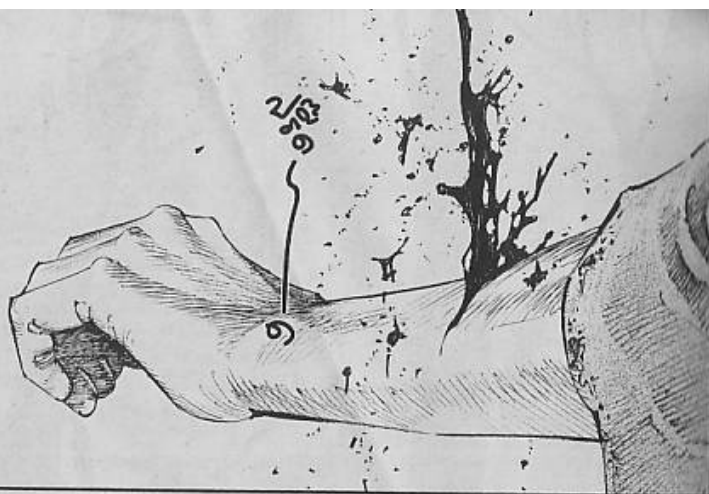


ตอนที่ 207 มอนกลางวัน

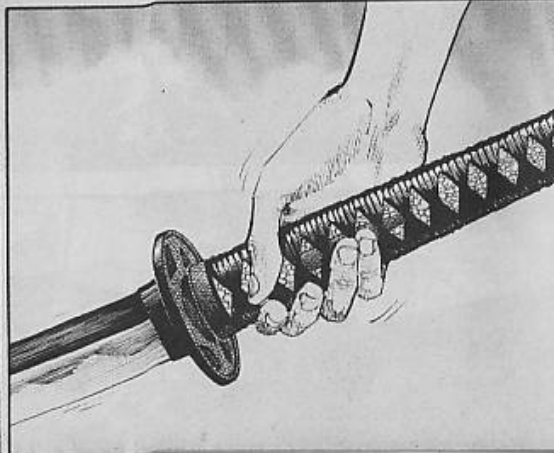








ข้าขอทายนะว่า
เหตุใดท่านจึง
เลือกหุบเขา
ในป่าลึก
เป็นที่ตาย



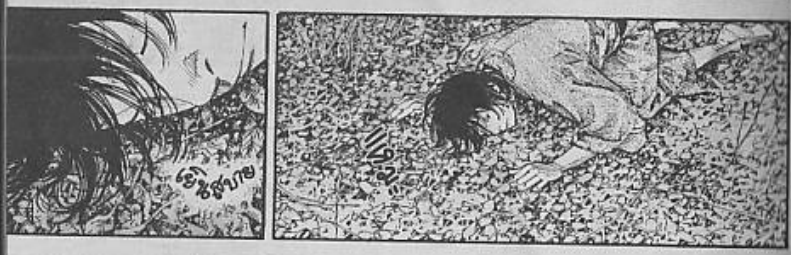


ใช้
ผิวกาย

ใช้

ใช้
ปาก

ใช้



ใช้
ผิวกาย



เพื่อให้
ภูเขากับข้า
รวมกัน
เป็น
หนึ่งเดียว



ไม่จำเป็น
ต้องมี
อาจารย์

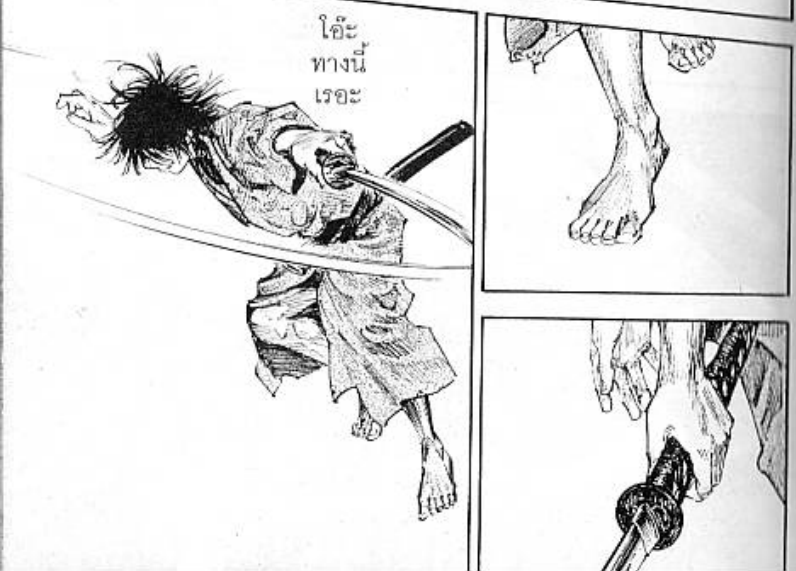


ใช้
จมูก



เงี่ยหูฟัง
ทุก
สรรพเสียง

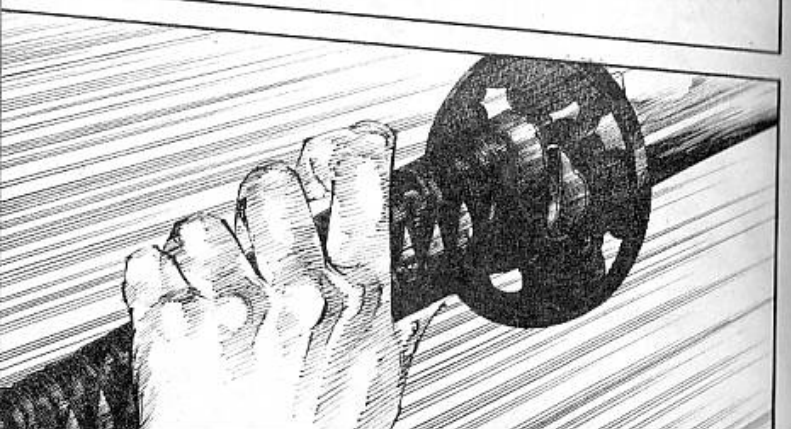
ข้าจะ
ไล่สายตา
จับจ้อง
ทุกสรรพสิ่ง
ในภูเขา





ไม่จำเป็น
ต้องมี
อาจารย์

ส่วนเรื่อง
ที่จะกวัดแกว่ง
ดาบอย่างไร
หรือฟัน
อย่างไรนะ



อยากไป
ที่นี่



เข้าใจ
ละ



จิม แล้วยัง
หันกลับมา
แบบนี้



ทางนี้
เรอะ



แบบนี้
เรอะ

แบบ
นั้น
เรอะ

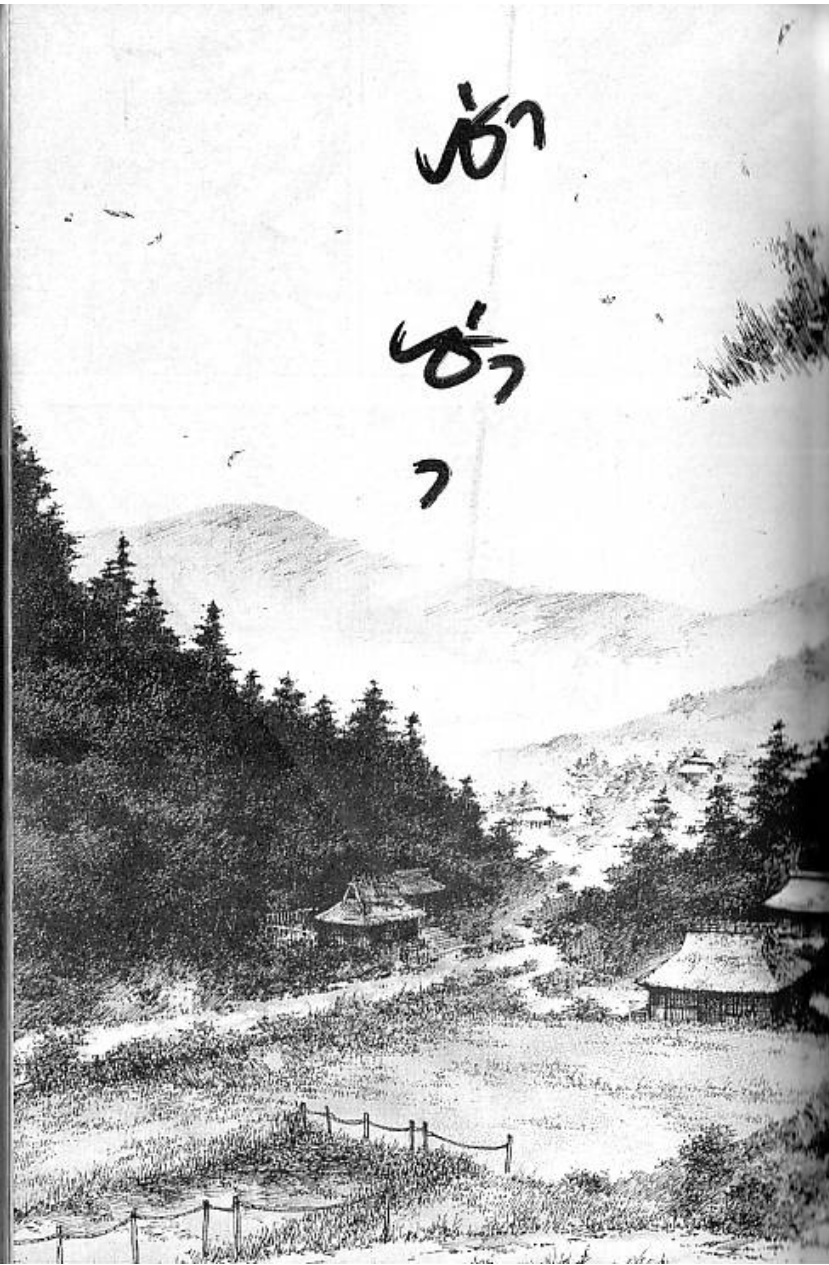


ไม่ต่าง
กัน



ดาบ
จะสอน
ให้เรา
รู้เอง

山
山
?





ทุกสิ่ง
เหมือน
กัน
หมด



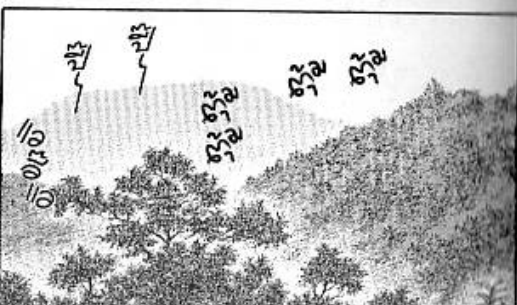
สาย
ลม



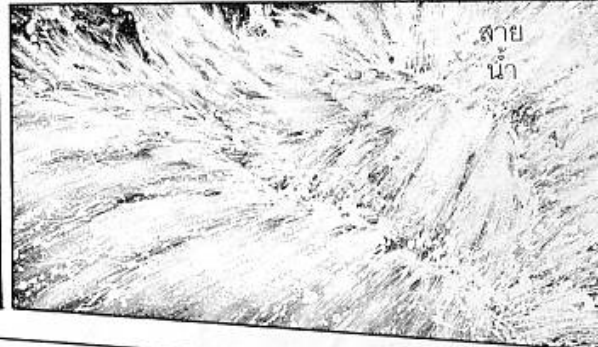
ทั้ง
ต้นไม้



จู่—จู่



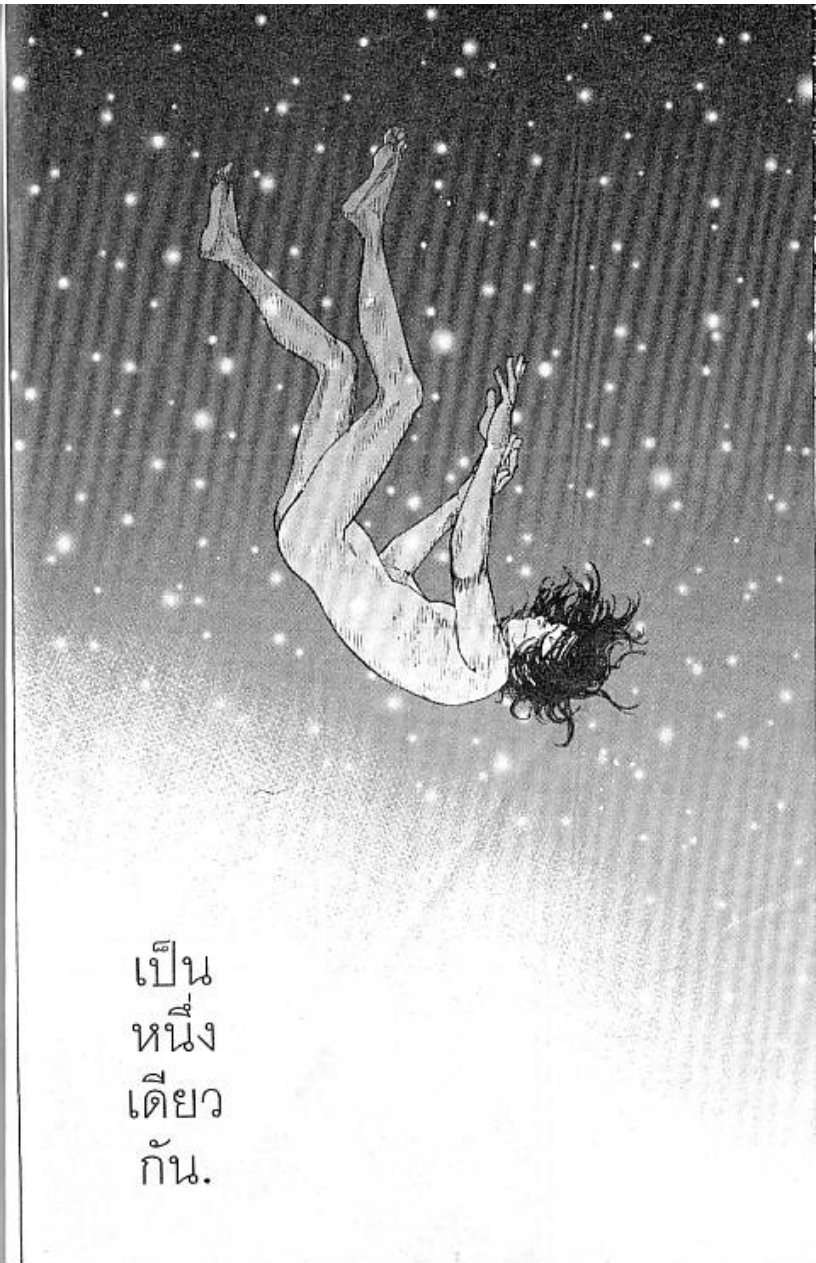
จู่—จู่
จู่—จู่
จู่—จู่
จู่—จู่



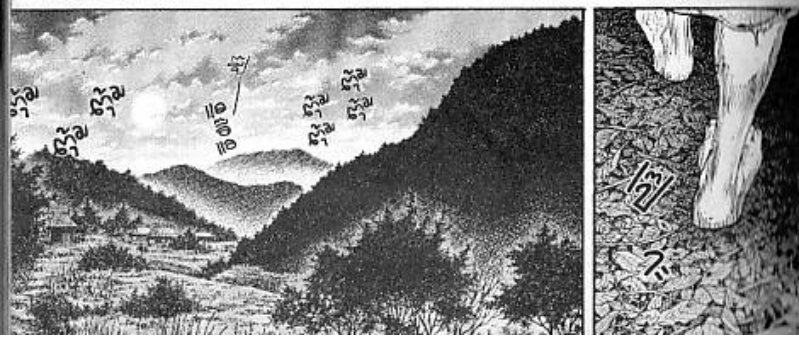
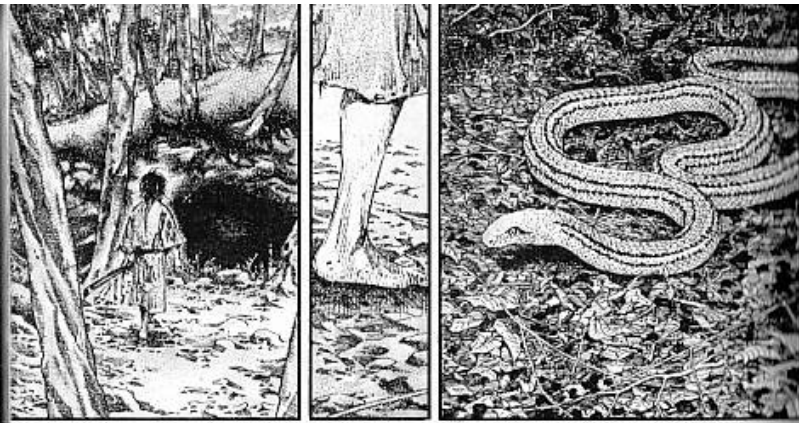
สาย
น้ำ



และ
ตัวข้า



เป็น
หนึ่ง
เดียว
กัน.

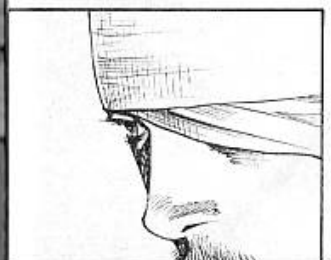


Vagabond



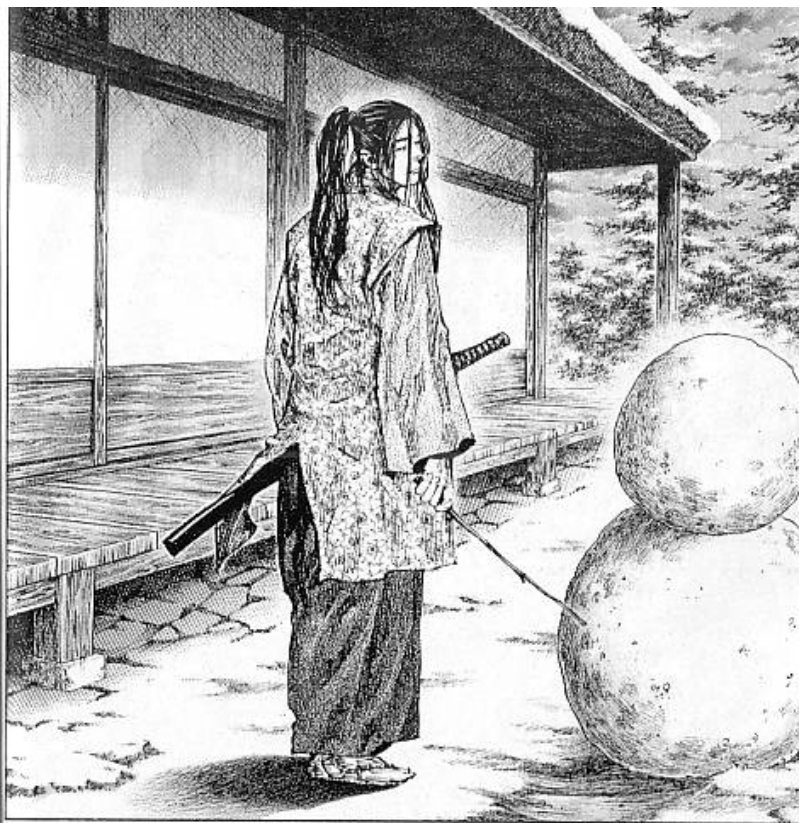
ตอนที่ 208
พบบทโดยบังเอิญ

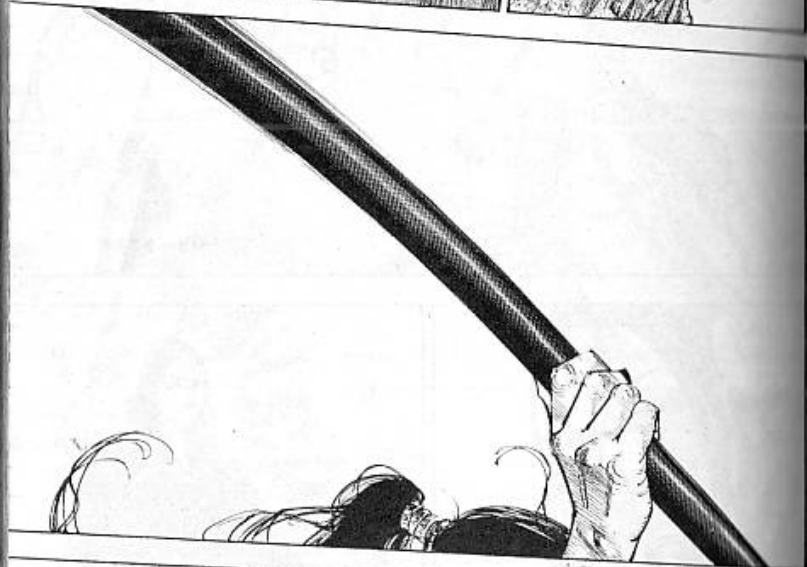
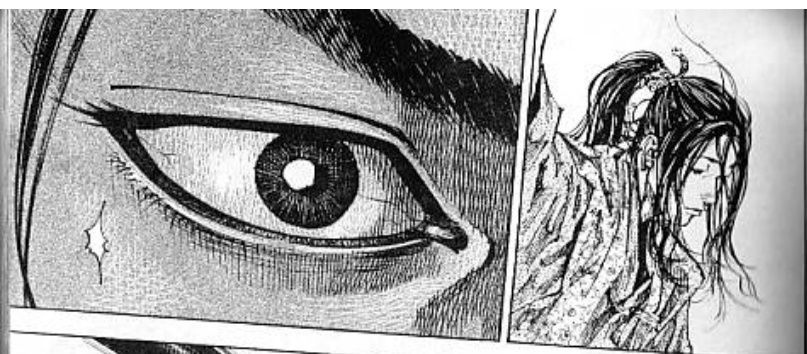


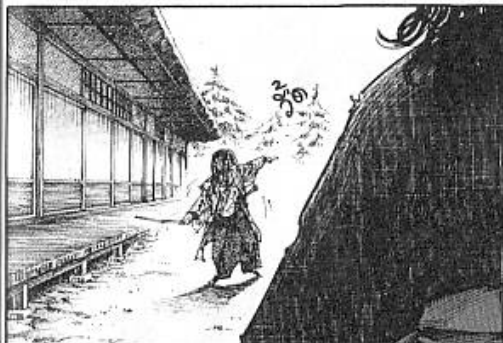
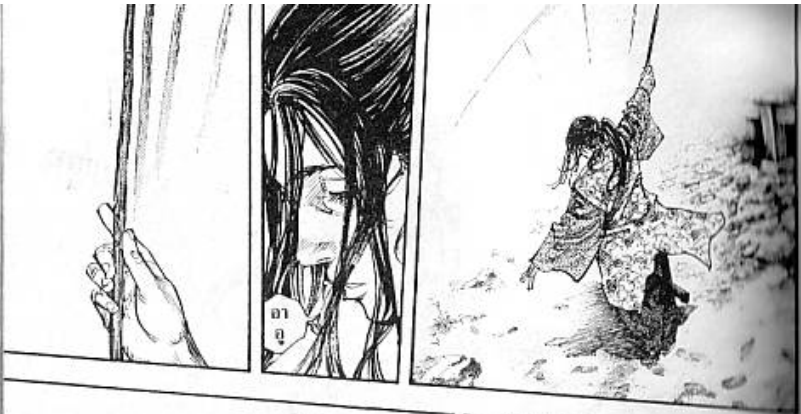




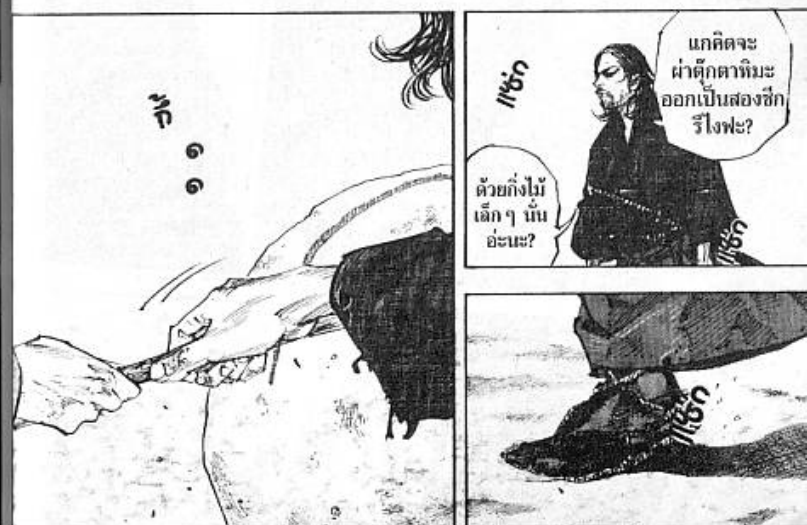
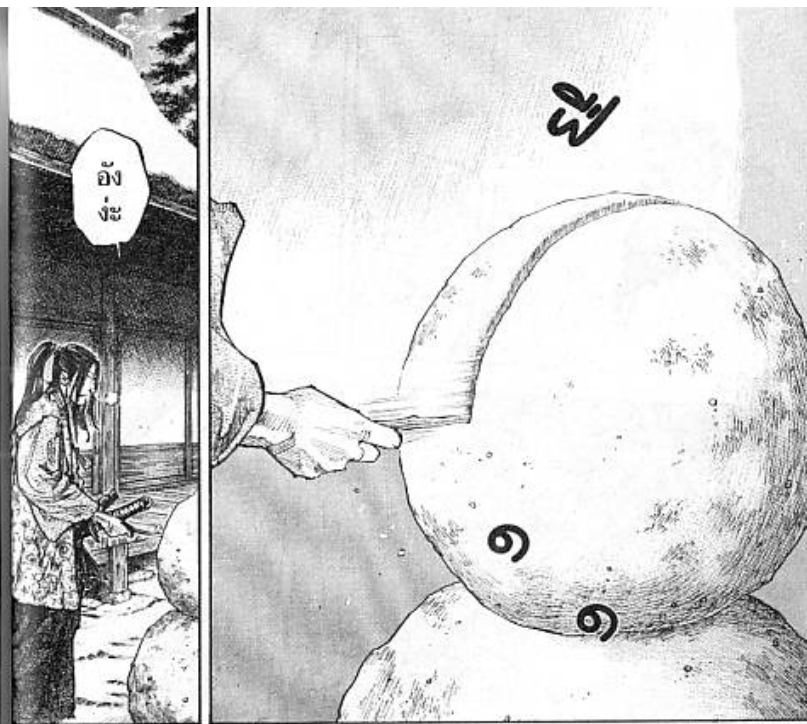














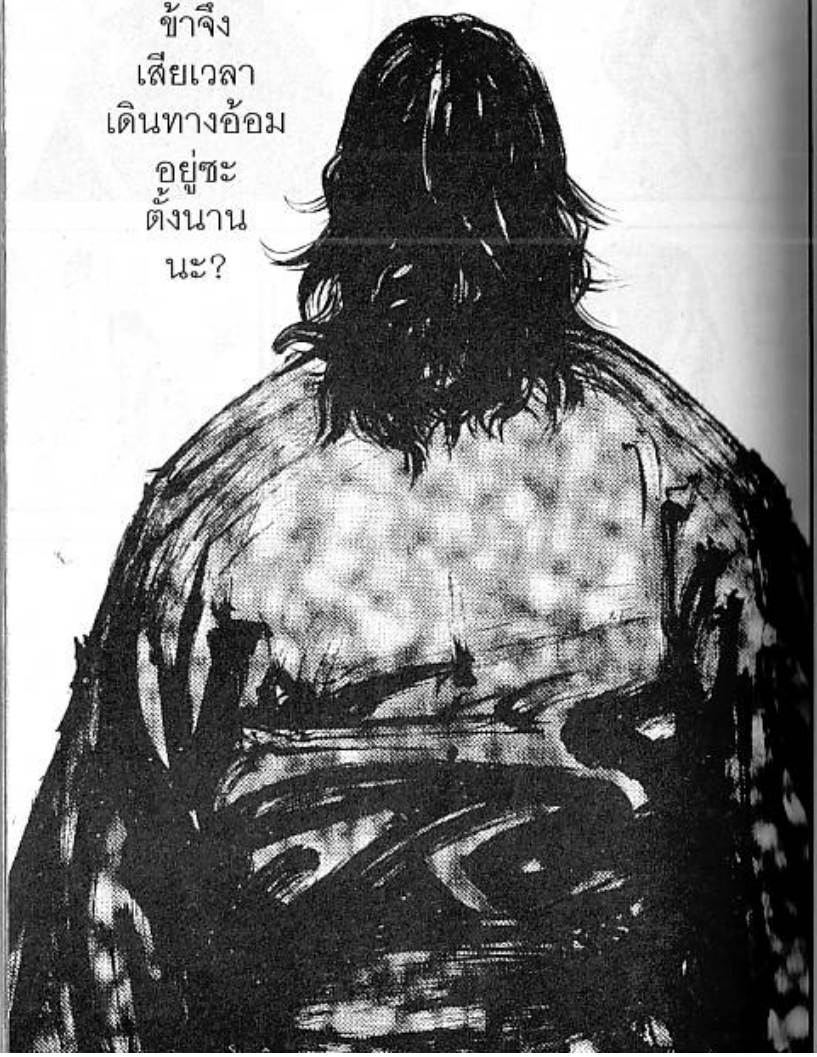
นั่นเป็น
สัตว์รวม



ข้า
เคยพบ
สัตว์รวม
มาแล้ว
ครั้งหนึ่ง



แล้วทำไม
ข้าจึง
เสียเวลา
เดินทางอ้อม
อยู่ชะ
ตั้งนาน
นะ?



ได้เห็น
เจ้าคนนี่
แล้ว
เพิ่งเข้าใจ



นั่นเป็น
สังกรรม



Vagabond





นั่นเป็น
สังกรรม

ข้าเคยพบ
สังกรรม
มาแล้ว
ครั้งหนึ่ง



ได้เห็น
เจ้าคนนี่
แล้ว
เพิ่งเข้าใจ



โธ้ย
!



ตอนที่ 209 ทางอ้อม





ทำไมถึง
เดินทางอ้อม
นะ?

ข้าเอง
ก็เคยเป็น
แบบนี้



หนอย
โล้น
!

ทำไมถึง
เดินไป
ตรงๆ
ไม่ได้
นะ?



โพะ-

โอ๊ย
เจ็บ
!



อา
อา

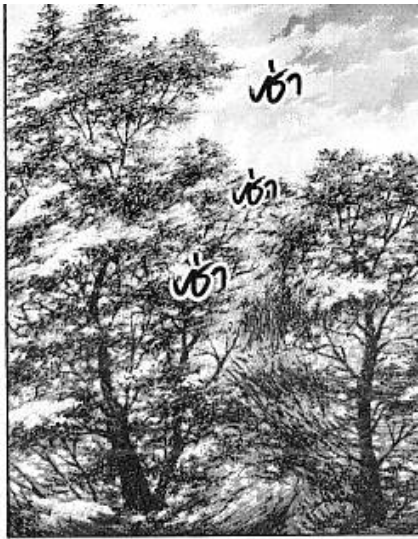


เจ้าหมอนี่
กำลัง
อยู่ในโลก
แห่ง
สังขรวม



แต่
ว่า ยาก
นะ
เนี่ย

แบบ
นี้



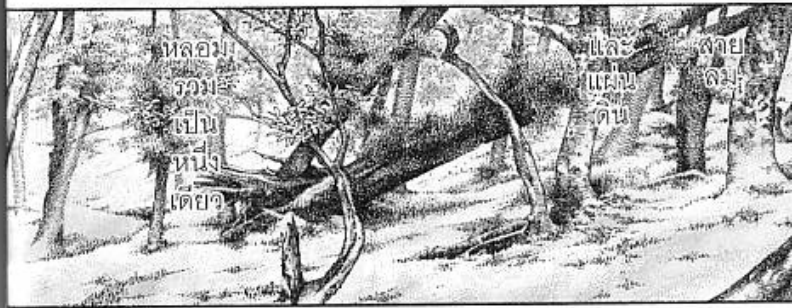
ซำ
ซำ
ซำ



ถึงจะเป็น
เศษกิ่งไม้
มันก็น่าจะ
สอนเราได้
แหละน่า



ทั้ง
ต้นไม้



หลอม
รวม
เป็น
หนึ่ง
เดียว

และ
แถม
ดิน

สลาย
ลง



ลอง
เงี่ยหู
ฟังดู

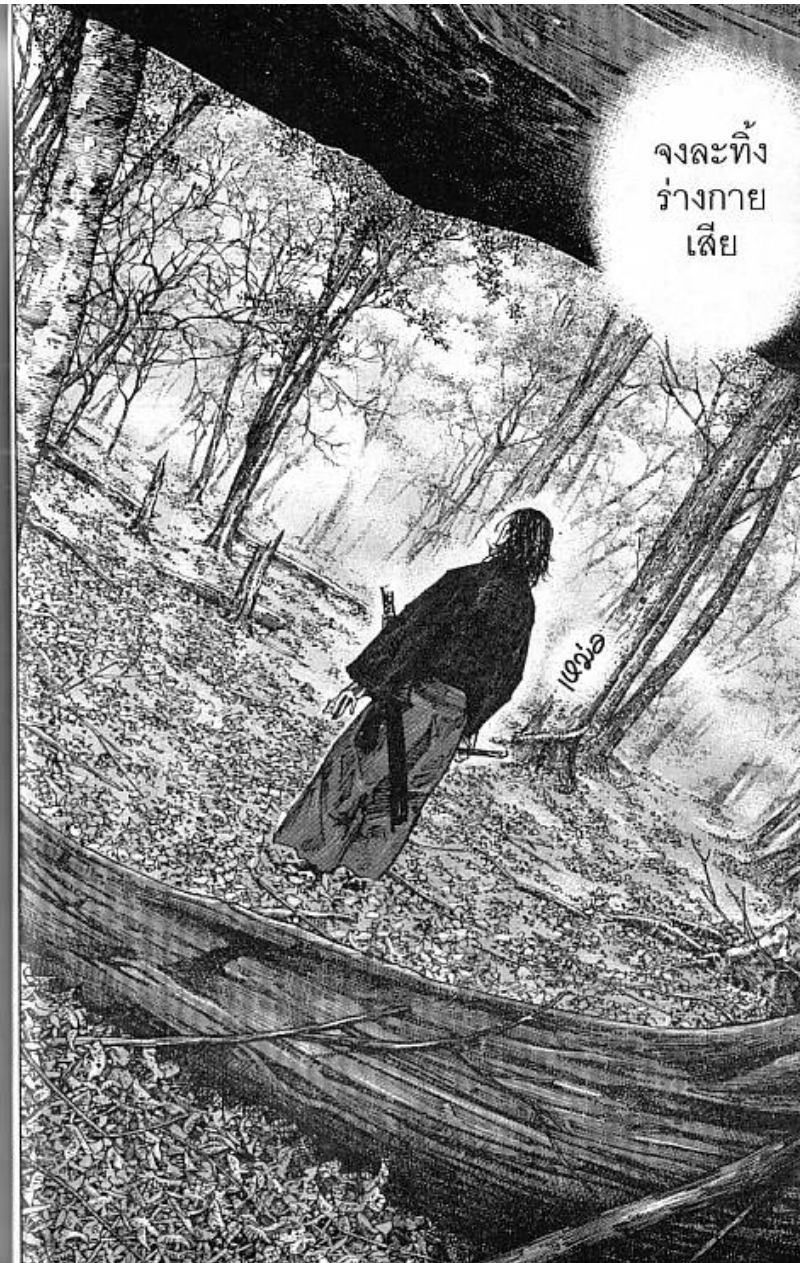
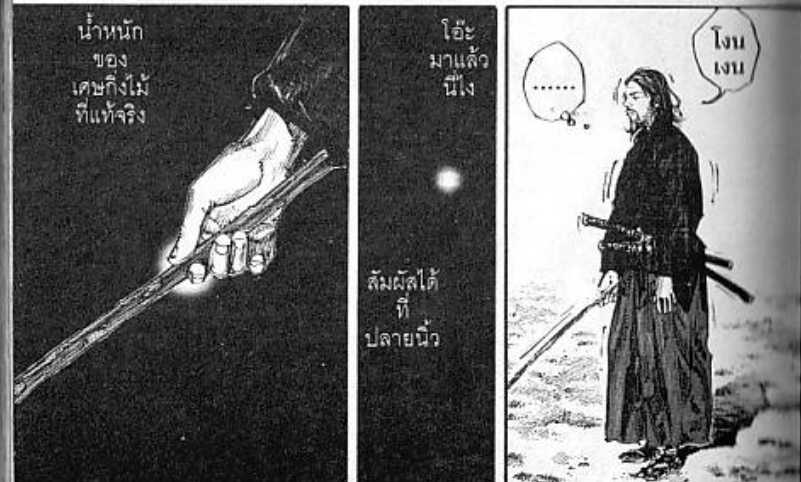
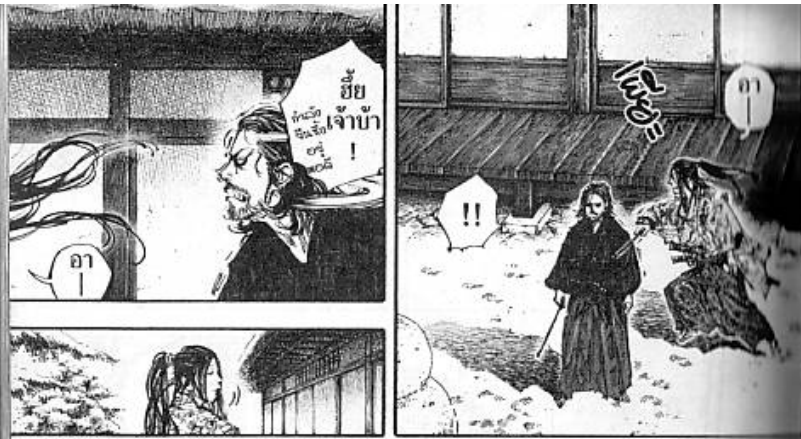


ดาบ
จะ
สอน
ให้เรา
รู้เอง

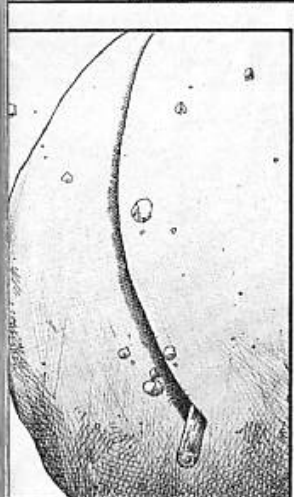


อ้อ

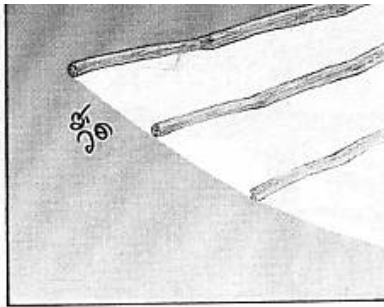
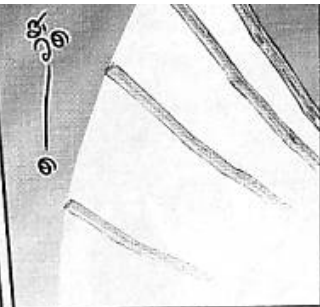
มัน
เป็น
อียิปต์
นี่
จริง ๆ



ไม่อาจ
หยุดหัวเราะ
ได้



ทำไมข้าต้อง
เดินทางอ้อม
ด้วยนะ?



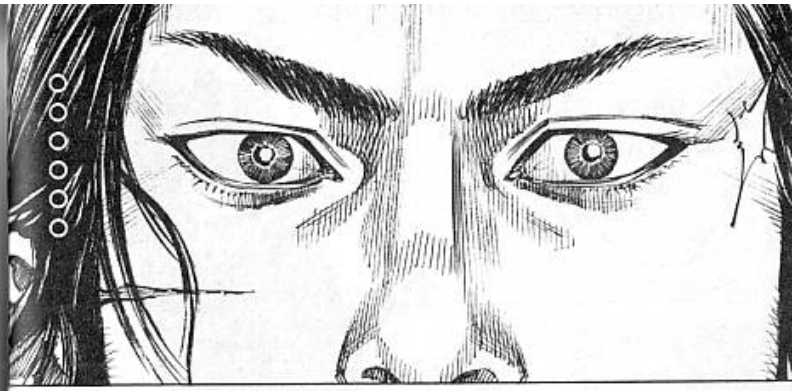
ฮา ฮู ฮา
ฮู ฮา



ฮา ฮู
ฮา |



ทา
รู้ลึก
ว่า





พั๊ว

พั๊ว พั๊ว



อึ้ย

กึก

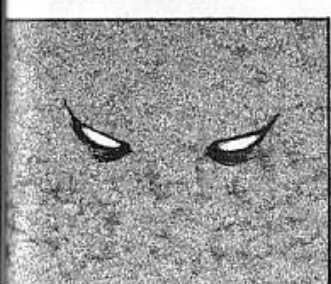
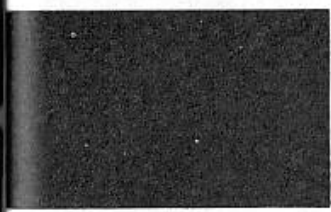
อึ้ย

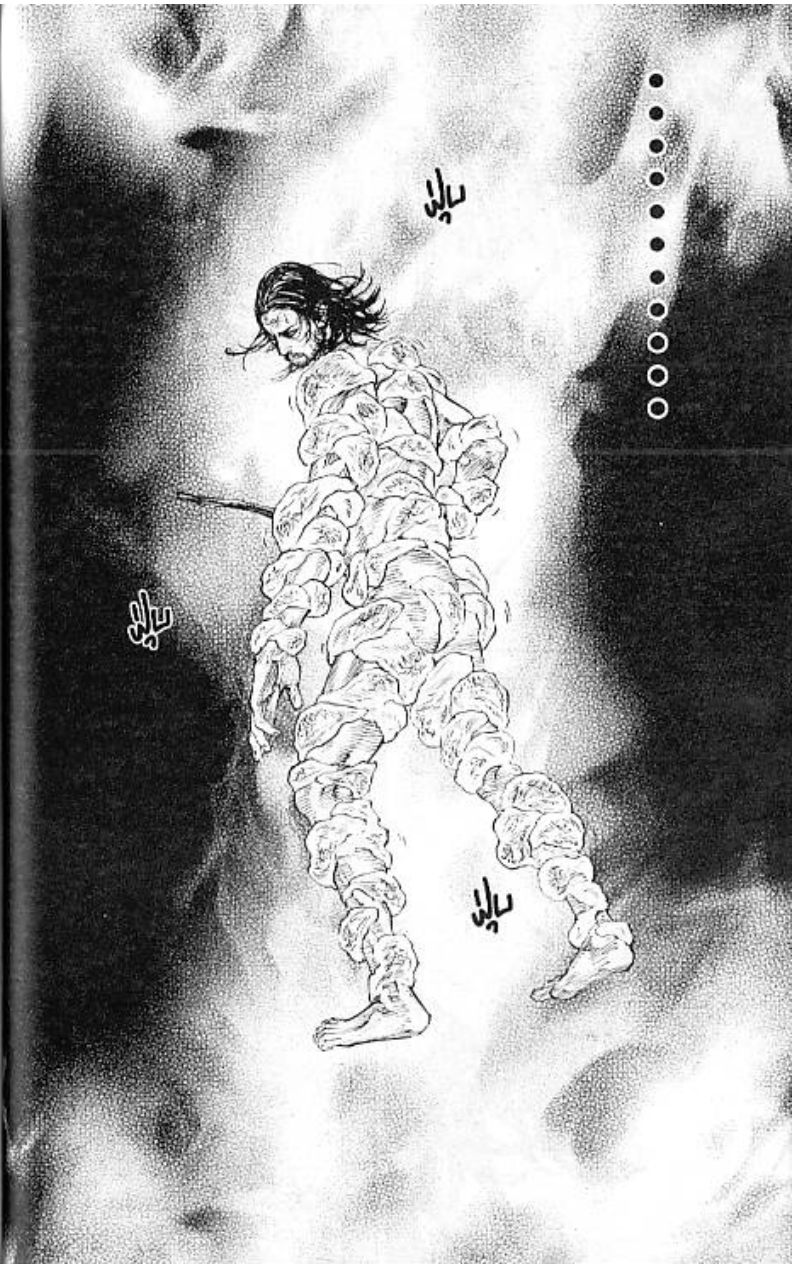


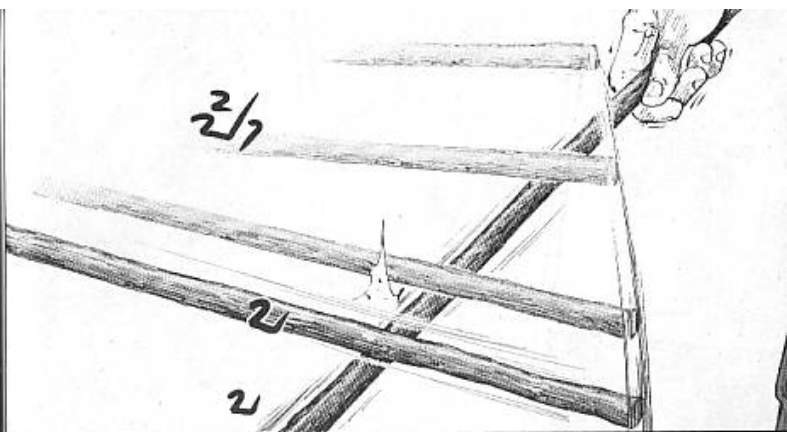
อะไรทำให้ข้า
ต้องห่างไกล
จากสวรรค์
ไปนะ?

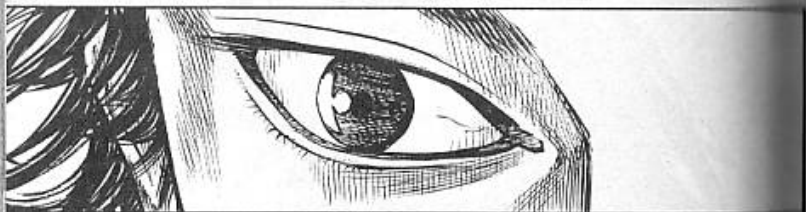


ที่ผ่านมา
ข้าชนะคนเหล่านั้น
ด้วยความบังเอิญ
เท่านั้นเอง





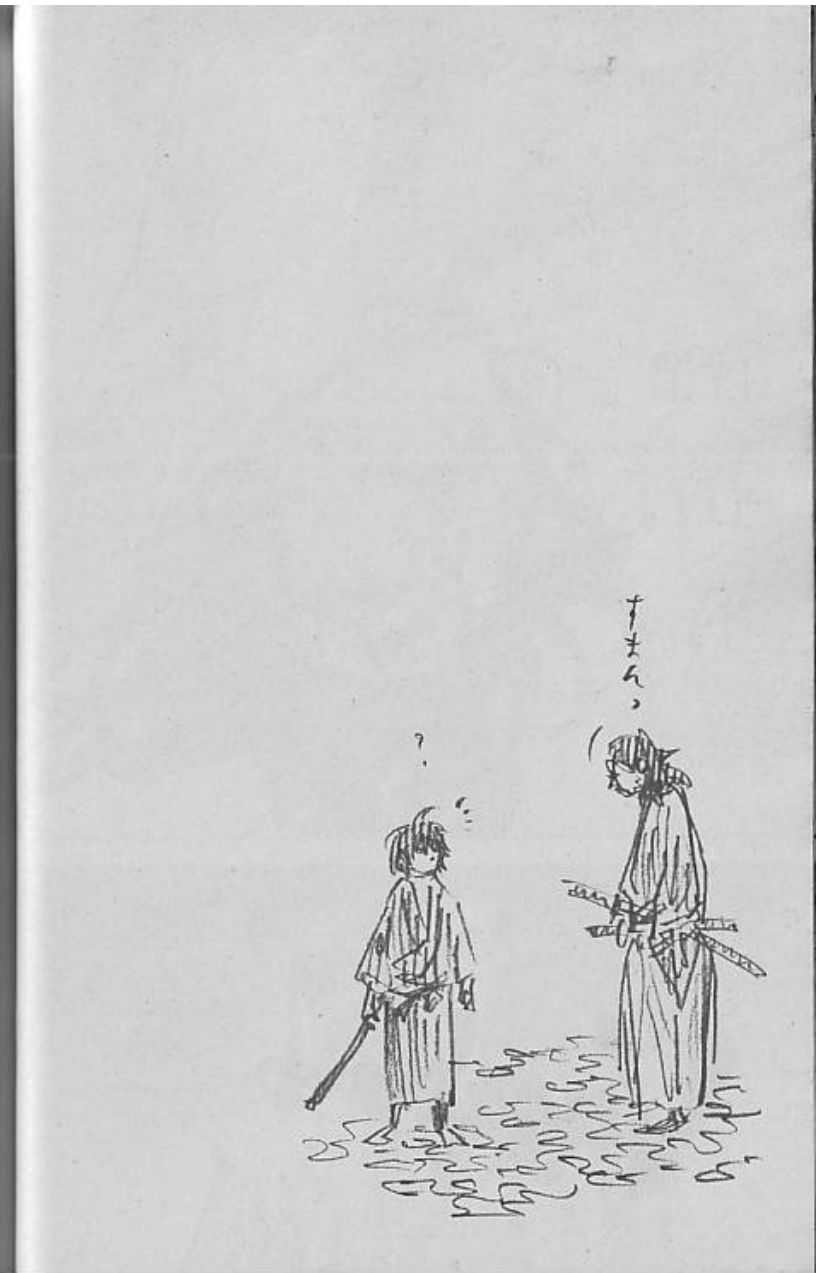
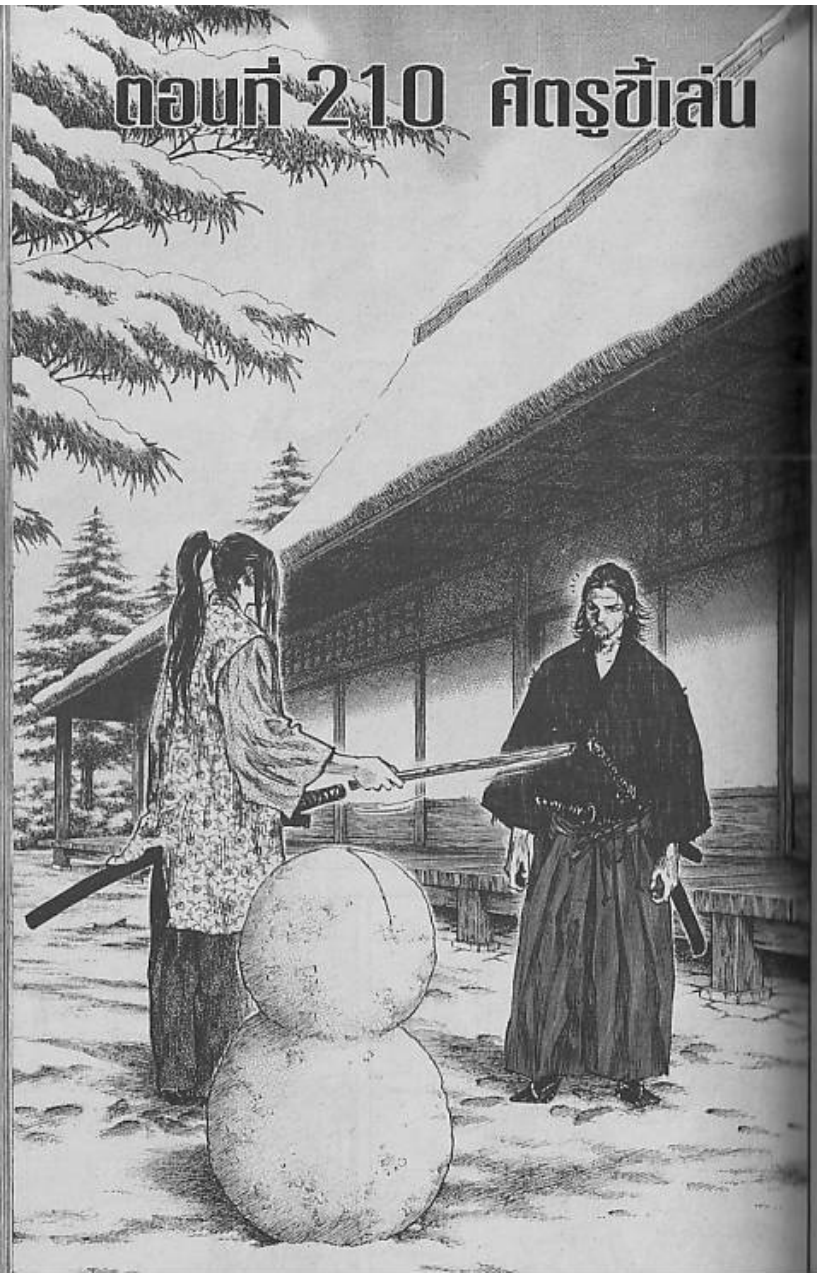


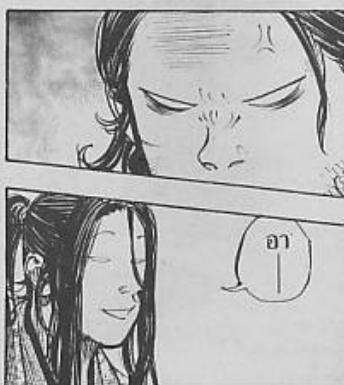
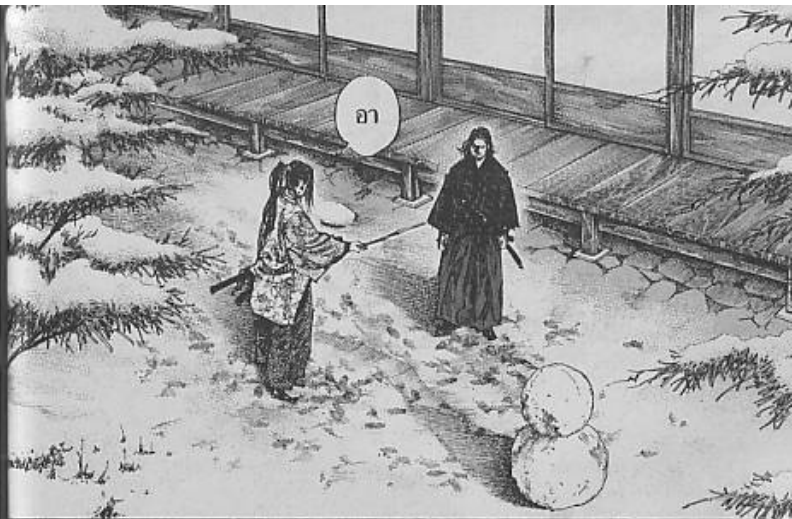


Vagabond

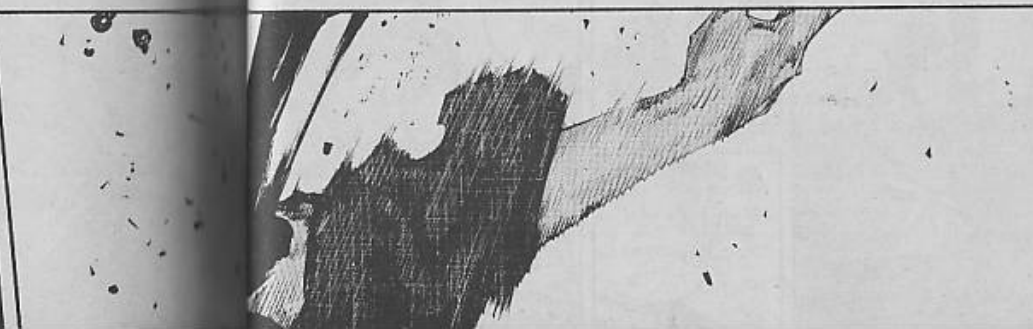


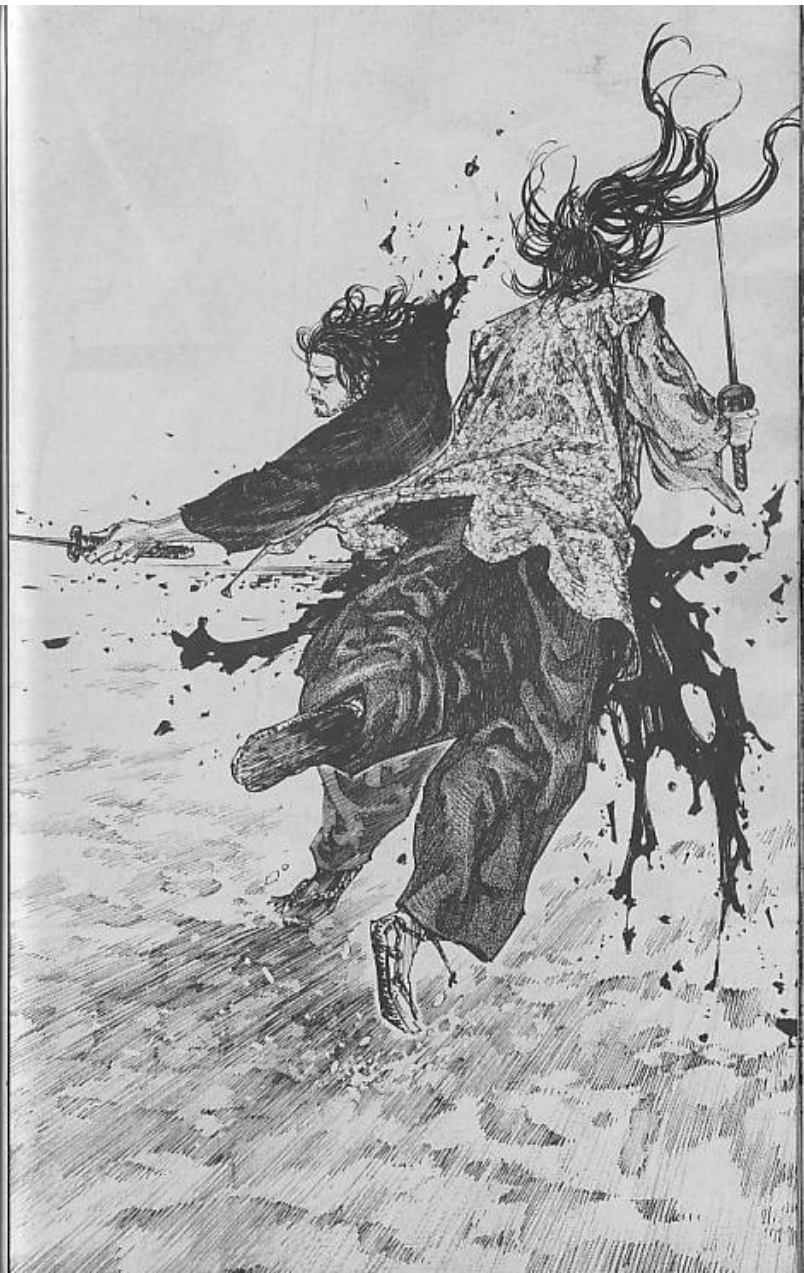
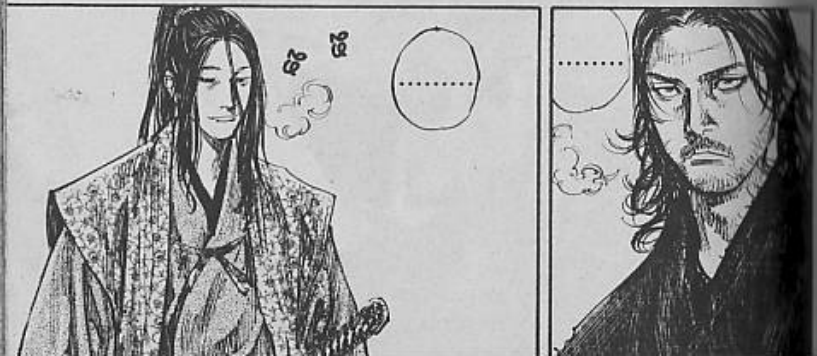
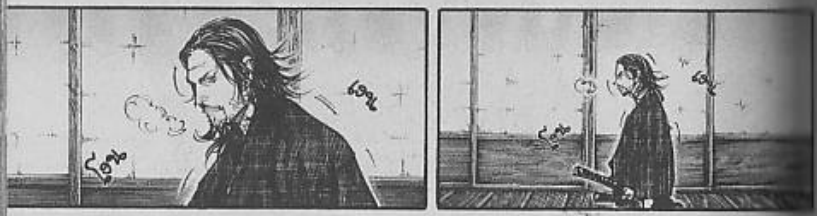
ตอนที่ 210 ศัตรูขี้เล่น

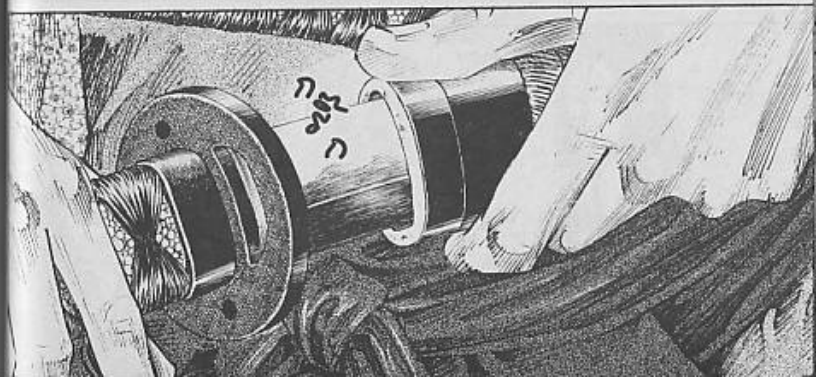


















Vagabond



เสียชีวิต
ที่ไม่ได้
ลองซักตาบ



แต่ก็
พอจะเดาได้ว่า
ใครจะเป็น
ฝ่ายชนะ
...



ตอนที่ 211
คืนก่อนวันต่อสู้



เตะ เตะ เตะ

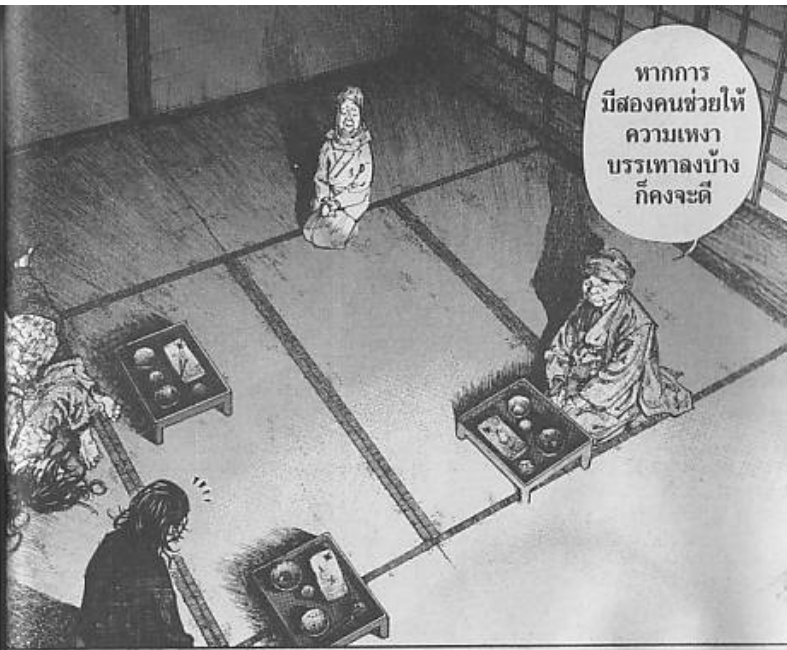




↑ กันริวซาดาชิ โคจิโร่

↓ ซามูไรเพชร มิยาโมโตะ มุซาชิ







ช่วยทำให้เสร็จทัน
การประลอง
ในวันพรุ่งนี้
ได้มั๊ย

ดาบของข้า
ที่ฝากไว้
กับท่านนะ



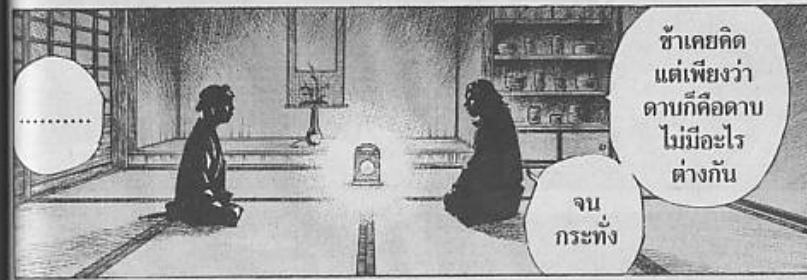
จันรี
...

แต่กระนั้น
ก็ยังเอาชนะ
มาได้ตลอด
...



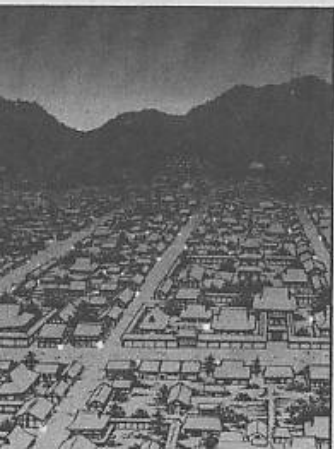
ที่ผ่านมา
ข้า

ละเลย
ต่อดาบ
มากเกินไป



ข้าเคยคิด
แต่เพียงว่า
ดาบก็คือดาบ
ไม่มีอะไร
ต่างกัน

จัน
กระทั่ง



แน่นอน
ข้าตั้งใจไว้
อยู่แล้ว

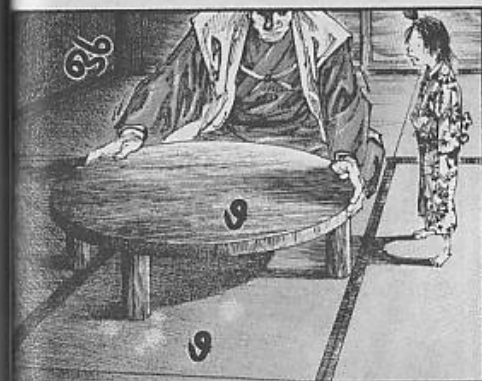
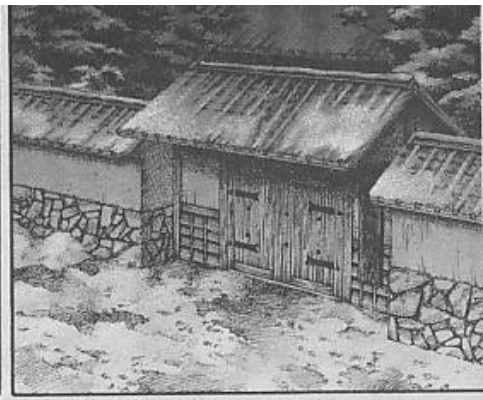


ได้สัมผัสดาบ
ที่ท่านให้ผม
ซาจึงรู้ว่า
เป็นดาบที่
เยี่ยมจริงๆ

แต่ว่า
...



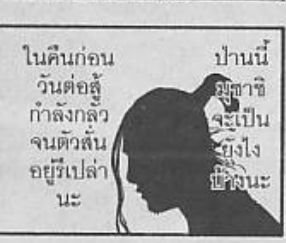
ซึ





ร่างกาย
พาลหด
แหลม

อูย
หนาว



ในคืนก่อน
วันต่อสู้อัน
กำลังกลัว
จนตัวสั่น
อยู่ริเปล่า
นะ

ปานนี่
มูซาชิ
จะเป็น
ยังไง
ดี



พวกมันตั้งใจ
ให้โคจิโร่
เป็นตัวแทน
ของ
เดินซึจิไร
ซะด้วย

อูว์
บรี้ออ

การ
ประลอง
กับทาเคโงะ
ในวัน
พรุ่งนี้



มูซาชิ...
พรุ่งนี้เอง
อาจจะตาย
ก็ได้นะ...



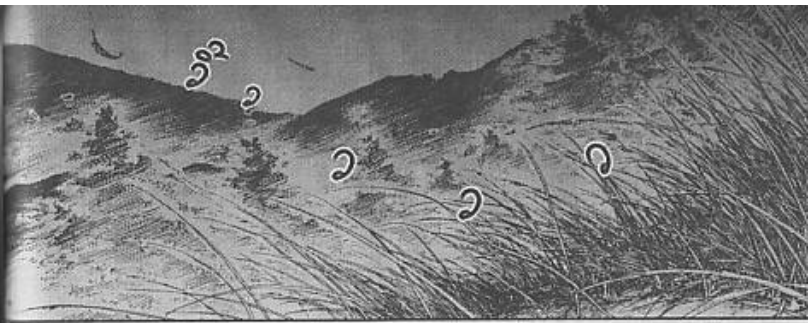
.....
!!



โคจิโร่
ก็อยู่กับ
ท่านด้วย
ใช่ไหมล่ะ?

เสร็จจึรึ
ท่าน
โคจิโร่

กลับไป
ที่สำนัก
เถอะ



ทิว
จิ้งเลย
...

แซ็ค
แซ็ค
แซ็ค

ฮึย
บ้าซะมันต์
...
เงินหมด
ซะได้



.....
แซ็ค
แซ็ค



ริออด

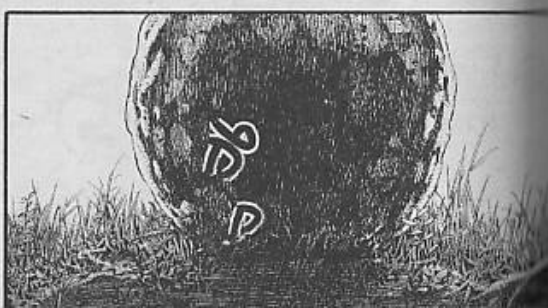
รู้จึ น่าจะออกเงิน
ของพวกโยชิโอะกะ
มาซะก่อน
แล้วค่อยหนี...



ปานนี่
พวกโยชิโอะกะ
คงจะตามหาตัว
กันจ้าละหวั่น

อ๊า

โคจิโร่
หายไปไหน
นะ







แฮก

มีเพียงหิน
ก้อนนี้
เท่านั้น

แฮก

ที่รู้ว่า
ผลการต่อสู้
ของวันพรุ่งนี้
จะเป็นอย่างไร



ฮึบ



หินก้อนนี้
รู้จักประวัติศาสตร์
ของโยชิโอะกะดี
ยิ่งกว่าใครๆ

ไม่ว่า
จะเป็นดาบ
ของท่านพี่

ดาบของท่านพ่อ
ต่างก็เคยฝากรอย
ไว้บนหินก้อนนี้
จนมีรูปร่าง
กลมเกลี้ยง
อย่างที่เห็น



ฮึบ



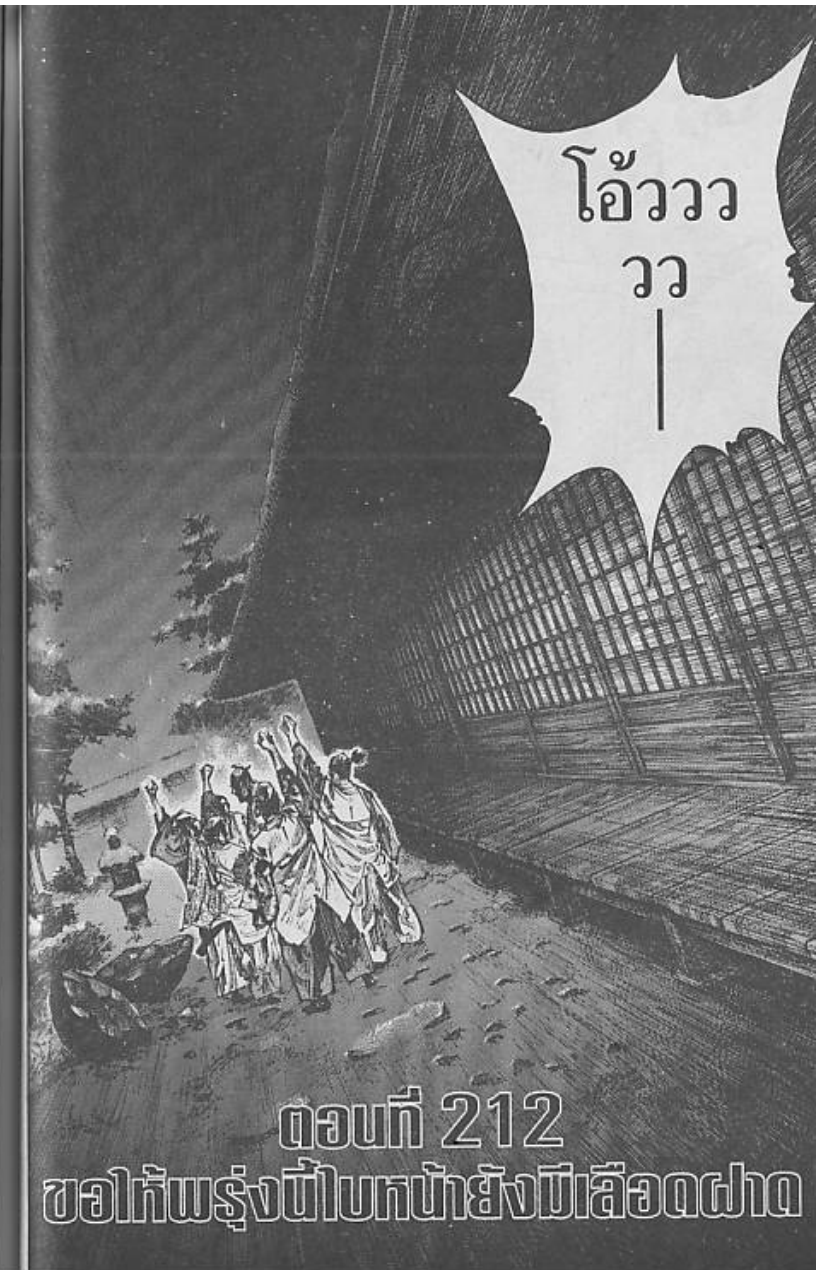
แน่นอนว่า
ตัวข้า
ก็ตัวย

เมื่อก่อน
รักเคซ
สูงใหญ่กว่านี้
หลายเท่า

ข้าฟาดฟันดาบ
ลงไป
วันแล้ววันเล่า

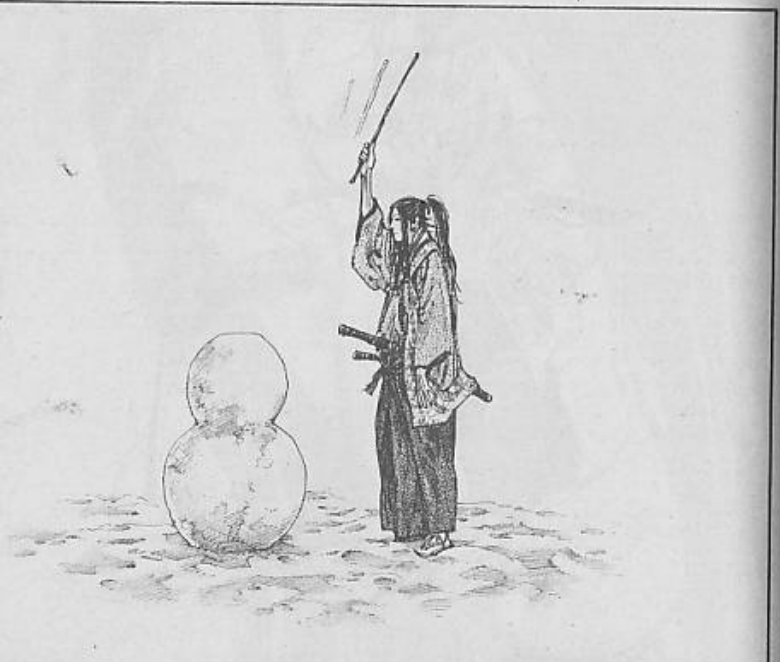
ฮึบ

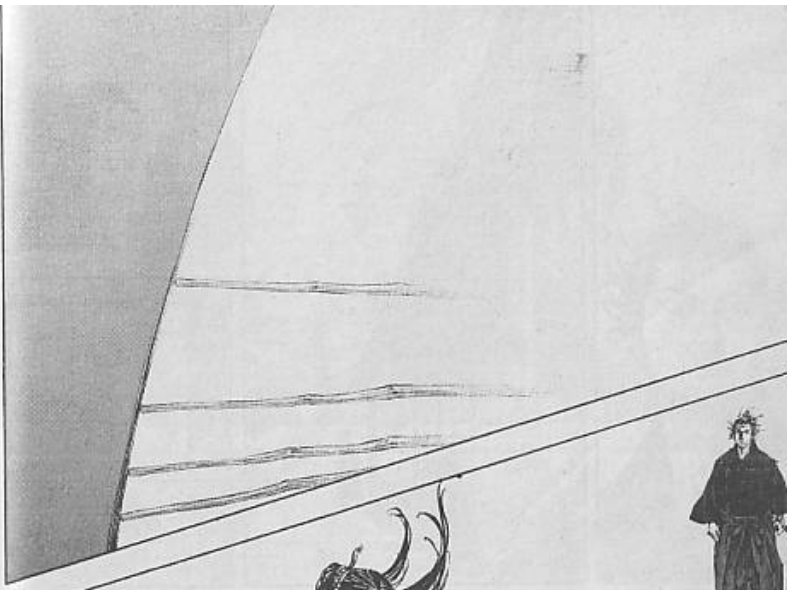




ตอนที่ 212
 ขอกี้พรุ่งขี้ไปทข้ำยงขี้เสือดผาด





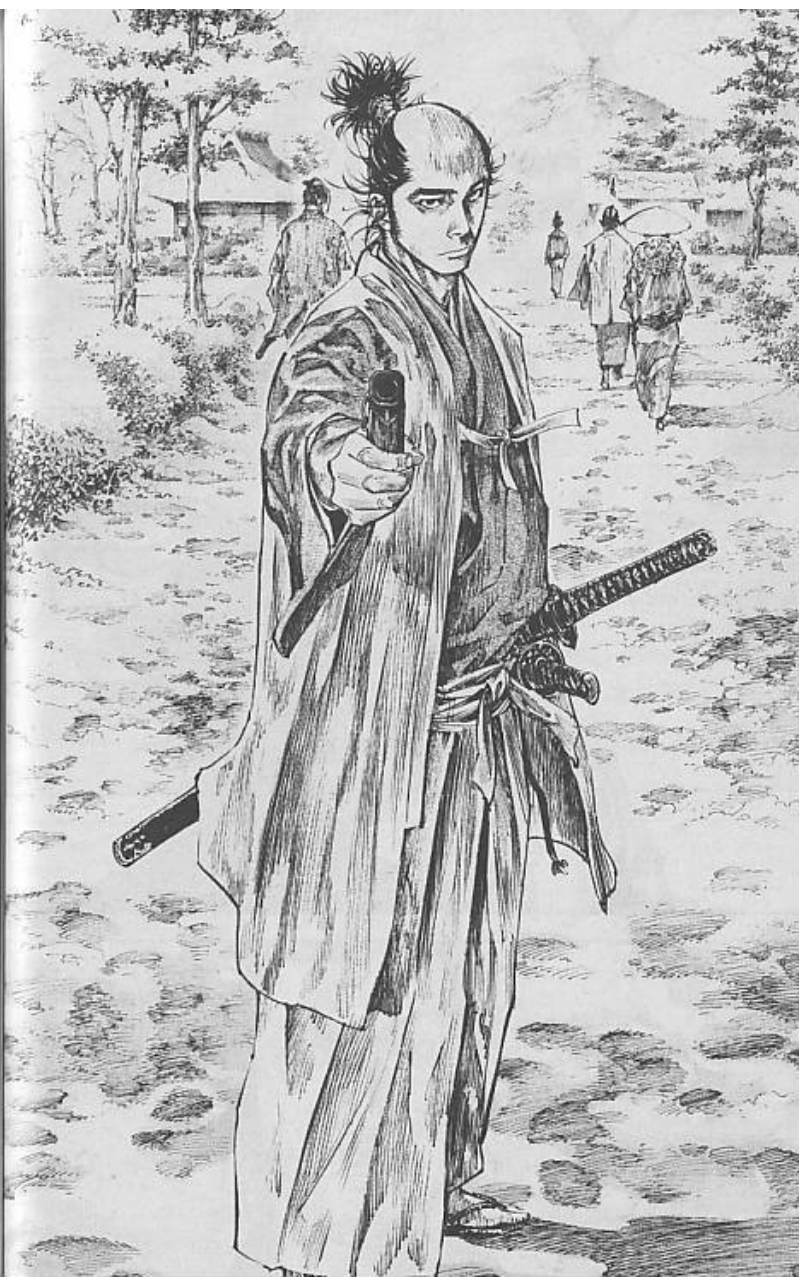




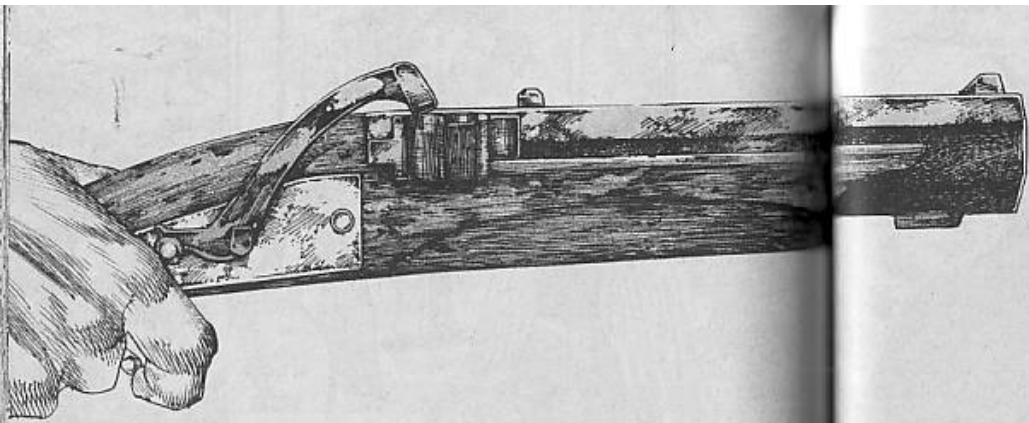




Vagabond





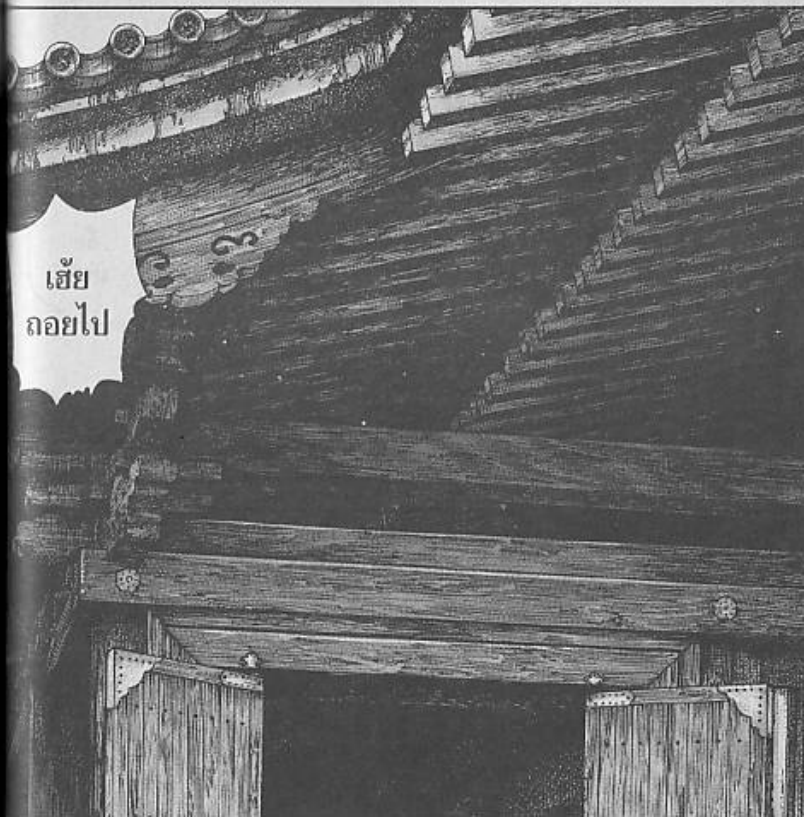


อย่าดัน
ลิเฟีย

ห้าม
ล่าเส้นนี้
เข้ามา
เด็ดขาด

ตอนที่ 213 ชยะ

เฮีย
ถอยไป





ฮึบ

แฮ็ก
แฮ็ก

ข้าของ
แถวหน้า
ก่อน
นี่นา!

เจ้านะ
อย่าคิด

หนอย
มีปัญหา
อะไร
อีก?

แว๊ก



เสียวินาที
ที่คิดรู้อาฆาต
อย่างทาคะไซ
กำลังจะสิ้นลม
!!

ต้องดู
ให้เห็น
กับตา
!

ฮึบ
ฮึบ



น่ากลัว
ชะมัด

โธ่
นั่นเดินขึงไร่นา
ตัวใหญ่เบ้อเริ่ม
เลย...

ฮึบ

ฮึบ



พวก
นี่มันอะไร
กันเนี่ย

ยังอีก
อะไร

หนาว
จัง

ฮึบ

ฮึบ



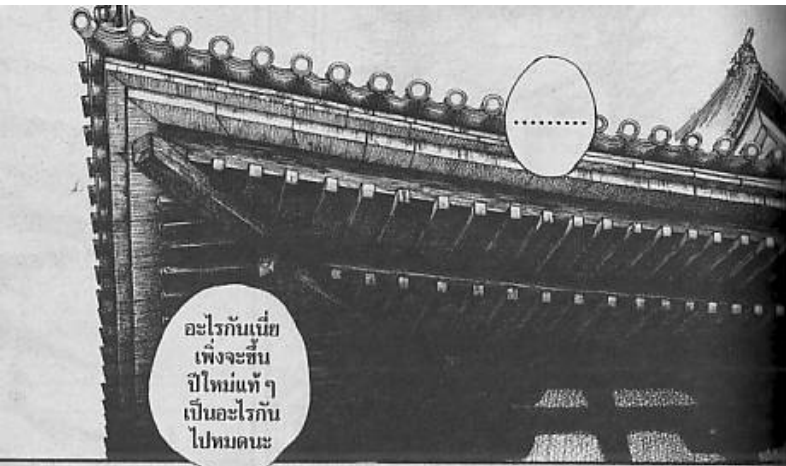
โธ่
มุซาชิ
?

ฮึบ

ฮึบ

ยังไม่เห็น
เลย





อะไรกันเนี่ย
เพิ่งจะขึ้น
ปีใหม่แท้ ๆ
เป็นอะไรกัน
ไปหมดนะ



พูดอะไร
พียงงั้นแล้ว
หลวงพี่เอง
ก็ควรจะดู
เอาไว้นะ

อยากเห็น
คนฆ่ากันตาย
ถึงขนาดนี้
เชียรวี...

หือ
?



ก็แหม...
มีคนตาย
แต่ไม่มีพระ
มันจะใช่ได้
ที่ไหนกัน



โอ้เอ๊ย
ตรงนี้ก็
มองไม่เห็น
นะสิ!?

ไม่เอาน่า
ทำไร
!

ข้าว่า
อยู่ตรงนี้
ดีกว่านะ!

ถึงไอ้ผู้ห้ามไป
ก็เท่านั้นแหละ
ในฐานะที่ข้า
เป็นลูกศิษย์
ยังงี้ก็ต้อง
ไปยืนข้างหน้า!



ว่า
งั้น

อื้อ

เจ้าตัว
กะเปี้ยกนั้น
อะนะ?

ฮะ ย่า
ล้อเล่น
ละมั้ง?

ว่าเง
ลูกศิษย์ของ
บุชายีอะนะ
?



ใจกัน ๆ
ซี

ทบอย
เจ้าพวกนี้
ข้าจะอัด
โทะนวมเลข
คอยดู!

พอลซา
ดงไม้ไซ
ดงหวัด
อะไรพวก



อ้อ

บางผู้เปรียบเหมือน
ดอกไม้งาม
ช่างไม่เหมาะสมกับ
สถานที่ที่มีแต่
กลิ่นคาวเลือด
แบบน่ะ



โอ๊ะโอว
?



ขอเพียง
เจ้าหายตัวไป
เราก็ไม่มีอะไร
เกี่ยวข้องกับ
กันอีก

อ้าว
เฮ้ย ...

นั่นมุซาชิ
จริงๆ
ด้วย!

อะไร
กันเนี่ย
!?



อะ อีกคนหนึ่งก็
คุณคะ เรียวเซ
นักดาบมือหนึ่ง
ของโฮชิโอะกะ
ไซมัย?

ละ ถือเป็น
ด้วยนะ
!?

เหวอ



ชะ... ชะลาด
นี่หว่า
พวกโฮชิโอะกะ
เนี่ย!

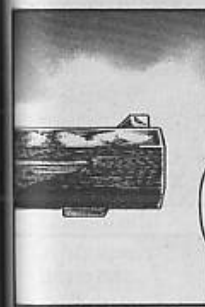
นี่คิดจะไซปัน
ชาติต่อนกัน
รึไง?

เอ มุซาชิ
ต้องไปสู้กับ
เด็นซังไว้
ไม่ใช่เหรอ



ไม่รู้สิ
ไม่ได้ยิน
อะ

เขา
พูดอะไร
กันนะ?

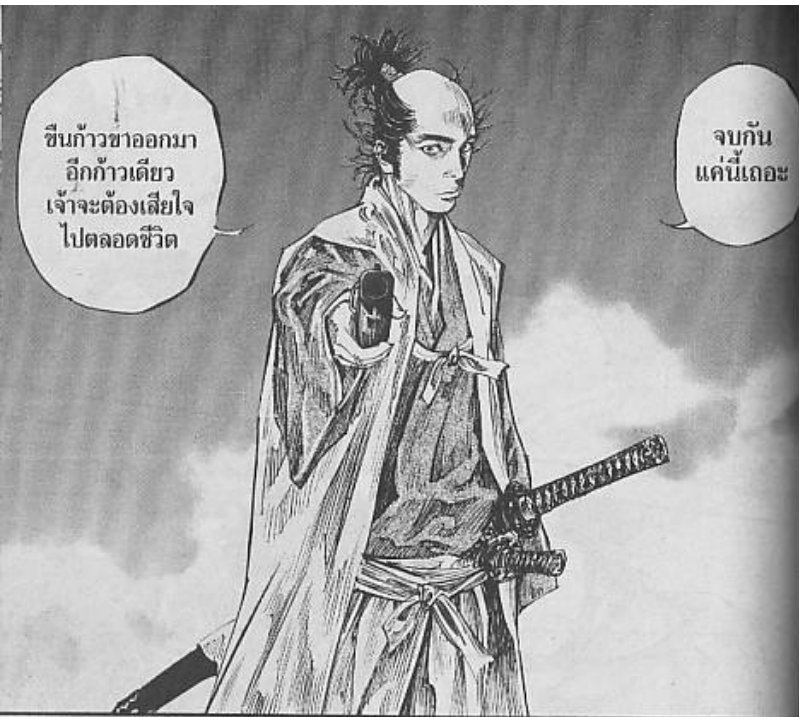


จงถอยกลับไปยัง
อย่าก้าวขา
ออกมาแม้แต่
เพียงก้าวเดียว



หา
?

แล้วช่วย
ออกจาก
เมืองเกียวโต
ไปเดี๋ยวนี้
เลย



ซึนก้าวขาออกมา
อีกก้าวเดียว
เจ้าจะต้องเสียใจ
ไปตลอดชีวิต

จบกัน
แค่นี้เถอะ



ความ
ทะเยอทะยาน
ใฝ่สูงของเจ้า
คนเดียวแท้ ๆ

ลองคิดดู
นะ

ทั้งหมด
เกิดจาก



ชาวบ้าน
เขาก็รู้ทั้งหมดแล้ว
ว่าใครเป็นคนฆ่า
เซจуро

เจ้าก็ได้ในสิ่ง
ที่ต้องการ
แล้วไม่ใช่
หรือ?



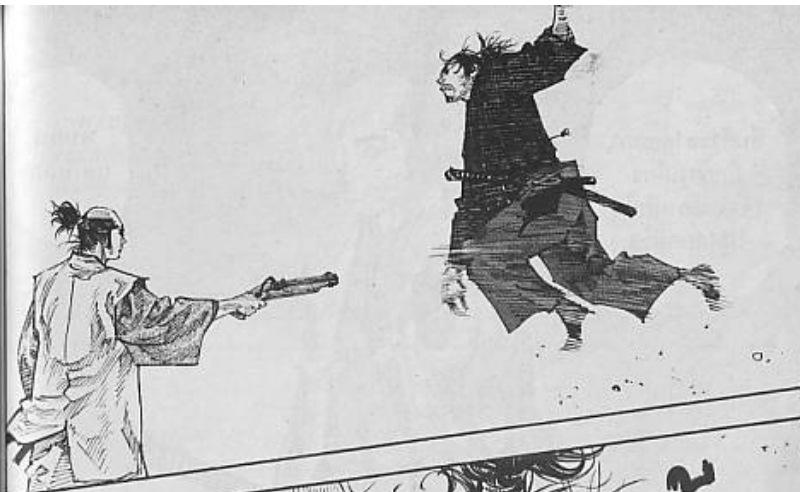
คนที่ขึ้นมือ
เข้าหาอาวุธ
อย่างท่านเนี่ย
น่ากลัวจริงๆ
ด้วย...

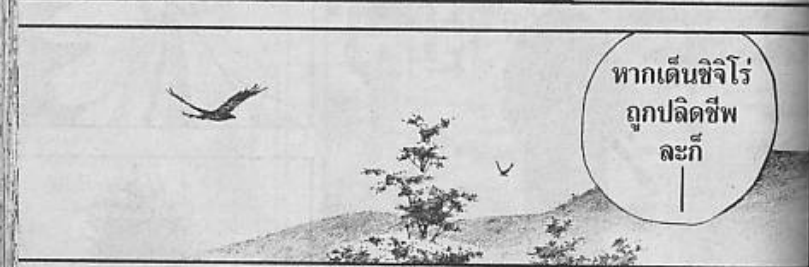
...ท่าน
อุเอตะ

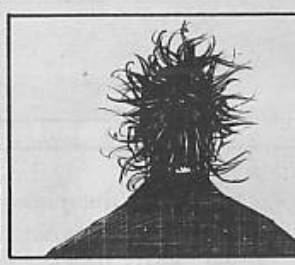
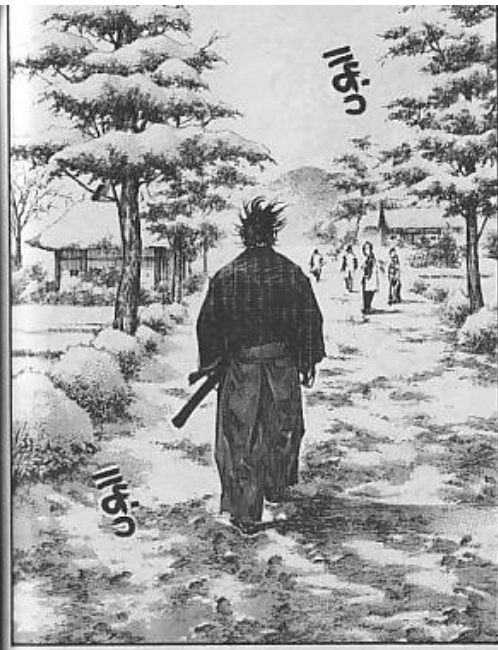
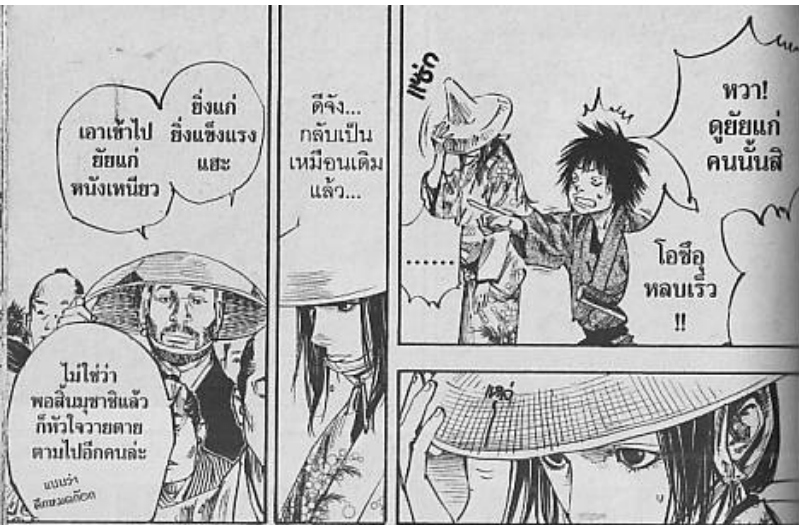


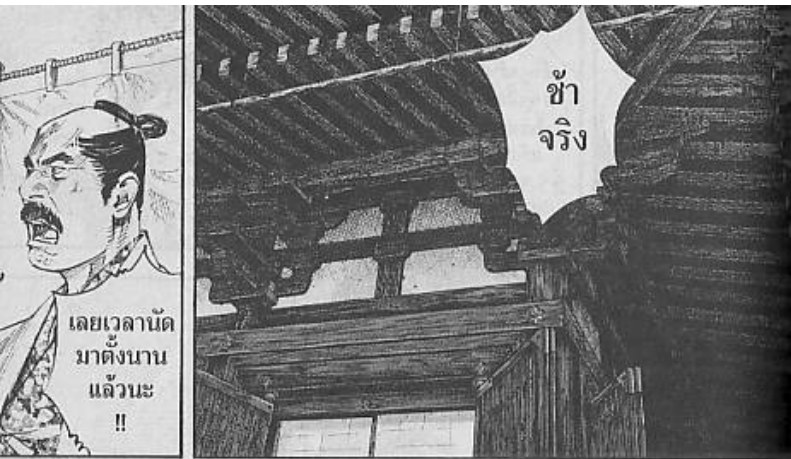
เรื่องที่เกิดขึ้น
ในเมืองนี้ ไม่นาน
ก็รู้ไปถึงเมืองอื่น
แล้ว

ความ
ทะเยอทะยาน
ของเจ้าในวันนั้น
ก็น่าจะสัมฤทธิ์ผล
ให้เจ้าพอใจ
ได้แล้วนะ

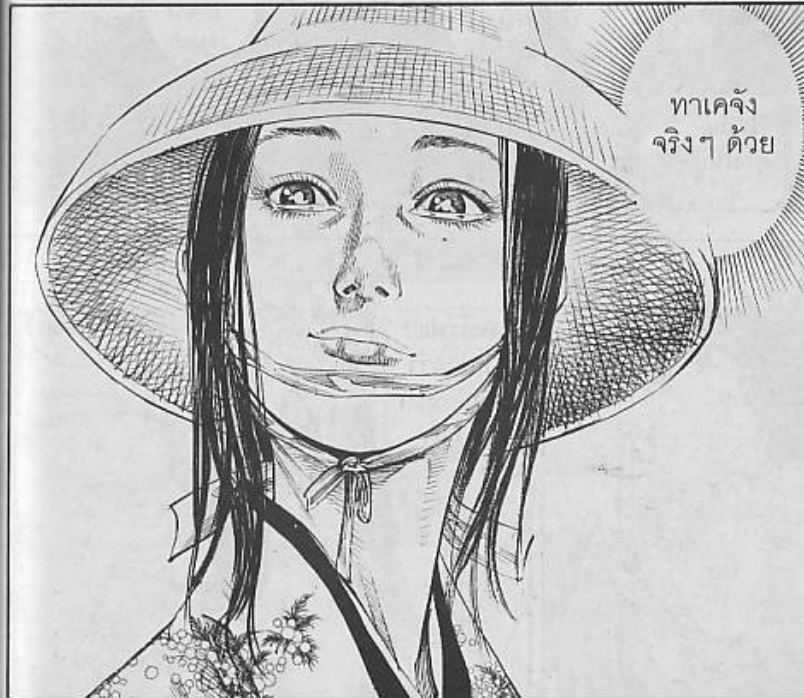
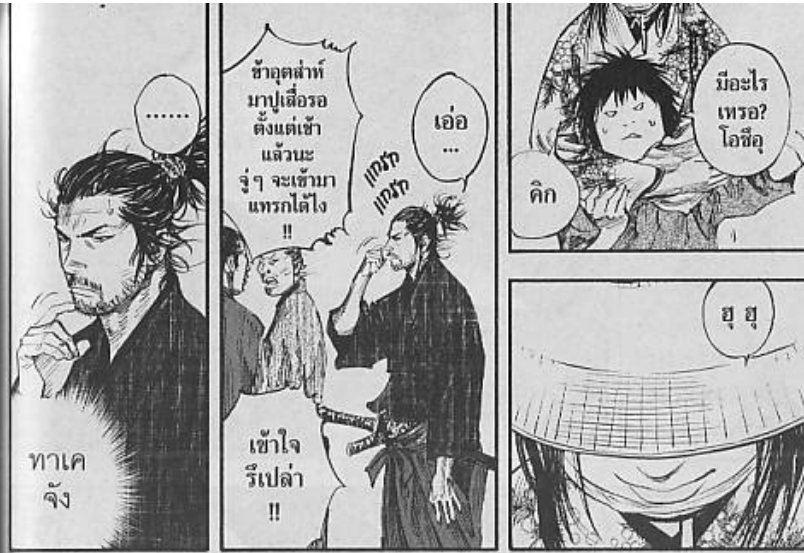


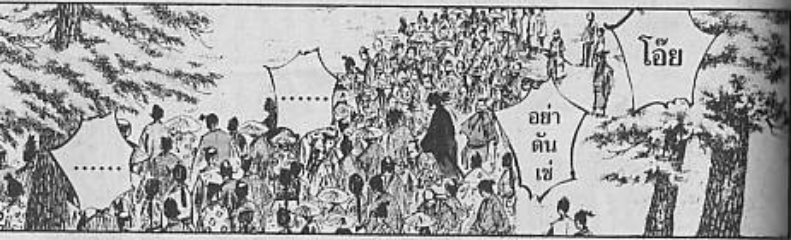
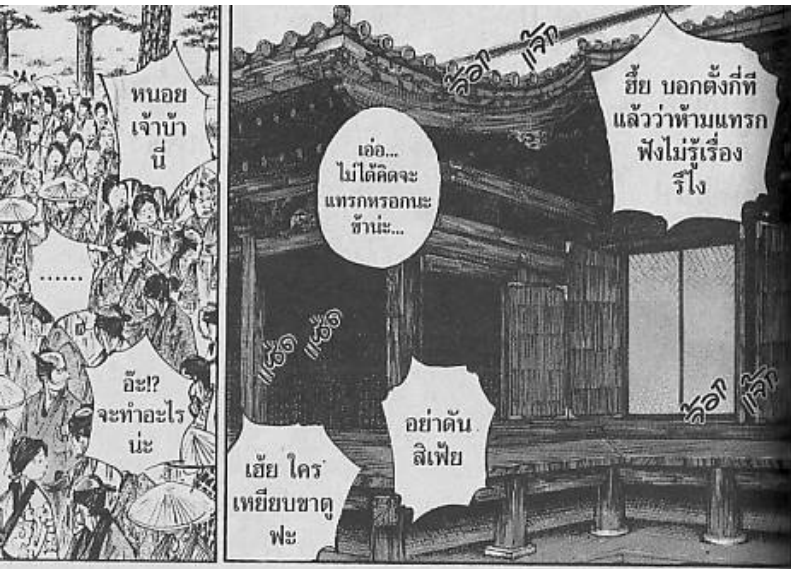






Vagabond







ว้าย

เหวอ



ปิดไร่เว้ย
ก็บอก
ให้หลีกไป
งါเล่า



ทาเคจัง
จริงๆ
ด้วย



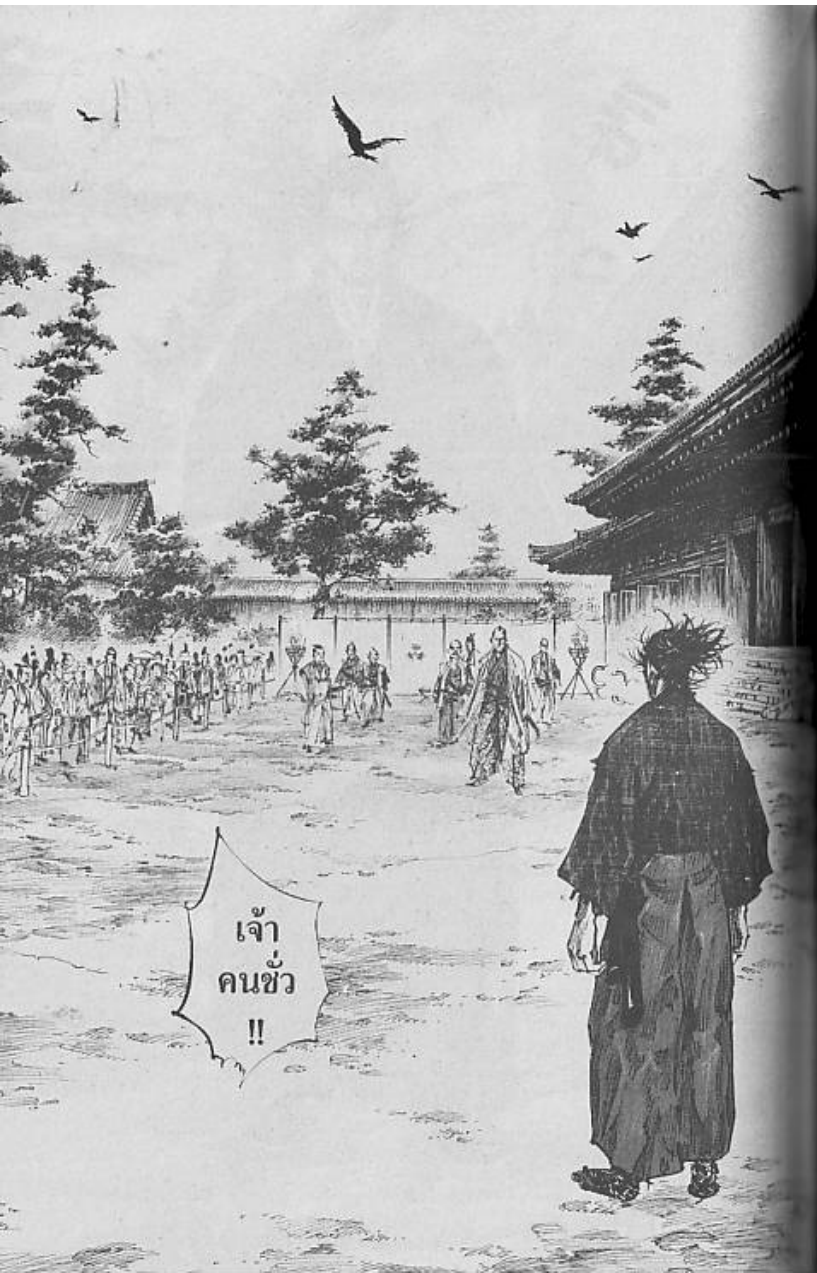
หนอย
เจ้าเด็ก
เมื่อวาน
ซิน...



มุซาชิ

อาจาน





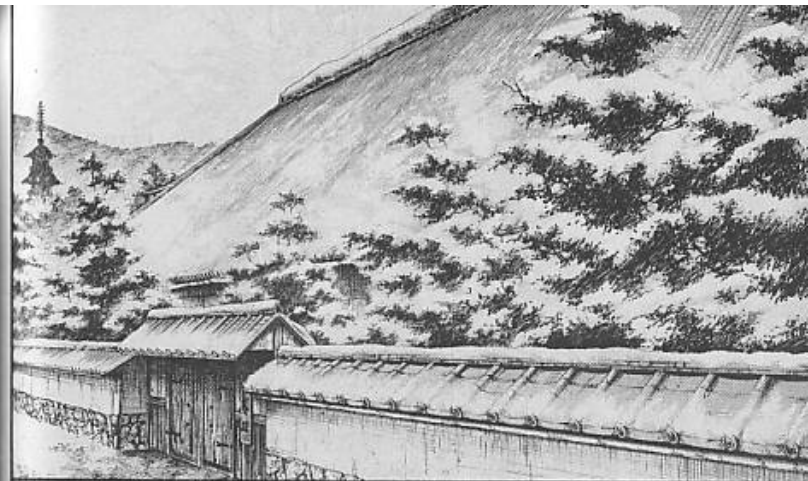
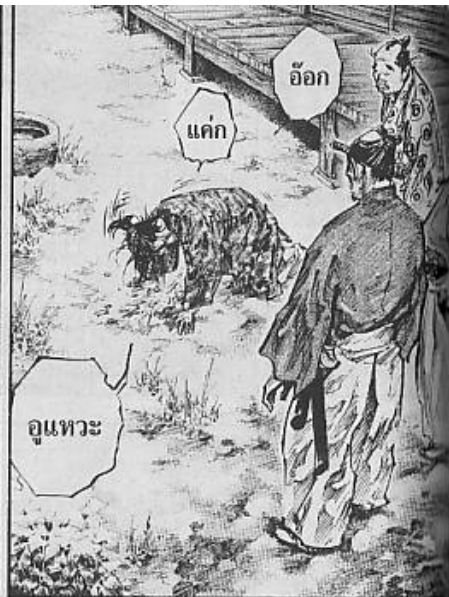
เจ้า
คนชั่ว
!!



อาจารย์
!!

ตอนที่ 214
เรื่องเงะโอิน (ตำหนักดอกบัว)







ก็เป็นได้แค่
แมลงวัน
เท่านั้นละว่า

แต่ส่วนใหญ่
มักจะทำด้วย
เกาะใหญ่
ของพวก
"ของแท้"



หนอย
ปากดีนัก
นะแก...



หา
...!?

ถึงจะได้ชื่อว่าเป็นคน
ของสำนักโยชิโอะกะ
ที่มีสาตบแก่กล้า
แต่ระดับปลายแถว
อย่างพวกเจ้า
ก็คงไม่ต่างอะไรกับ
พวกกิ่งกือโล่เดือนพรอก
จริงๆ

ขามูไร
ส่วนใหญ่ก็
คงจะเป็น
แบบนี้ละมัง
...

"ของแท้"
มันมีแค่
หยิบมือเดียว
...



.....
?



แม็ก
แม็ก

พวกแก
...

กล้า
ดูถูกข้า
เรอะ...?



หัวเราะเยาะข้า
เรอะ...?

พวกแก
...



หะ
...?



มันก็
ไม่ต่างอะไร
กับข้า
หรือกเพีย

วันประลองสำคัญ
ขนาดนี้
พวกแกยังดักดาน
เฝ้าข้าอยู่ที่นี้

ท่าทางคงจะ
เป็นยิ่งกว่า
ปลายแถวของ
โยชิโอะกะ
สินะ...

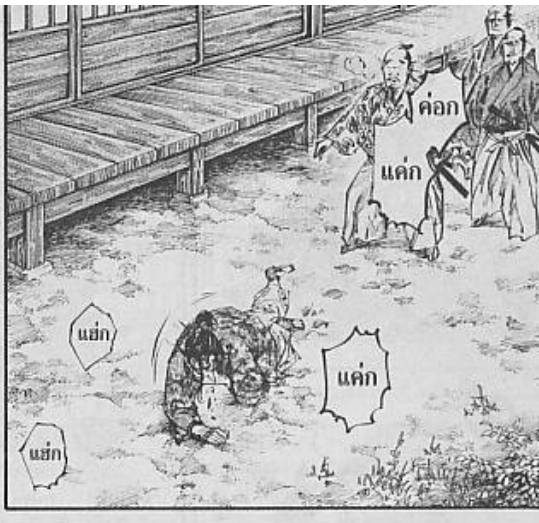


อ้อ อ้อ
น่าขำอะ

ถ้าไม่ได้เรียงแถว
คนอย่างข้าเพื่อ
ระบายความเครียด
ออกซะบ้าง
คงจะอึดอั้นใจตาย
สินะ?



อายุก็ปุนนี่แล้ว
คงเป็น
พวกไม่มีอนาคต
ไม่มีความฝัน





ดีละ
วันนี้ขอระบาย
ให้หายเครียด
หน่อยเถอะ
...!!

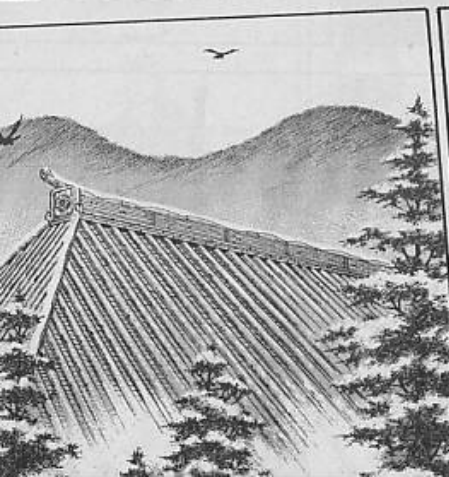
อ้าก

๒๖๖

ก
ก

ไม่คิดเลย
เจ้าคนดีดี
พวกนี้
กำลังจะ
ปลิดชีพข้า

กำลัง
จะถูก
ฆ่า
...



ทาเค
ไซ



อีย
...

ก

๒๖๗



ซึก

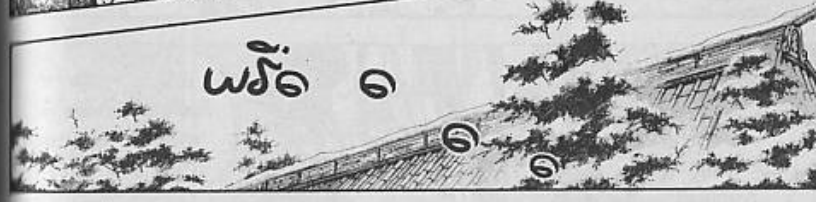
ซ่าง

!!

พอบ
ช่างเรื่องมาพลาบ
ได้เป็นวรรคเป็นเว
อเรื่องที่ว่า
แก่เคยฆ่าคนนะ
ก็ไม่พ้นโทษอีก
ตามเคย!!

คิดจะ
สู้มือเปล่าเรอะ
เจ้าโง่!!

ดาบของแก่นะ
ถูกยึดไปตั้งแต่
ปีมะโว้แล้ว
!!



พรืด



มันก็จริง
อย่างที่
แกพูด
นั่นแหละ!

นายท่าน
สั่งว่า
พวกข้าจะ
ทำอะไรกับ
แกก็ได้

เวลาอยู่ที่สำนัก
พวกซามูไรจะ
ถูกเทียบข่า



อา
...

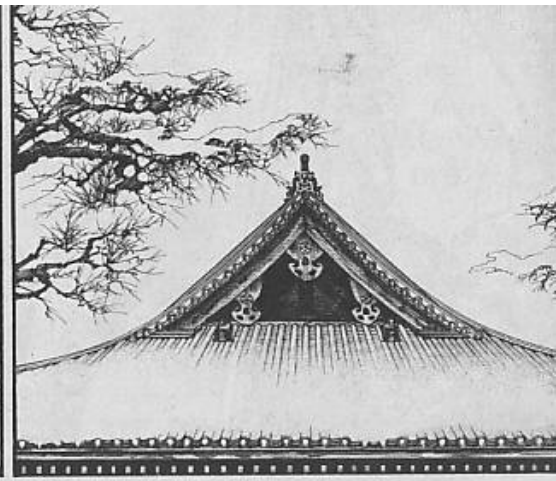
อูยย
...

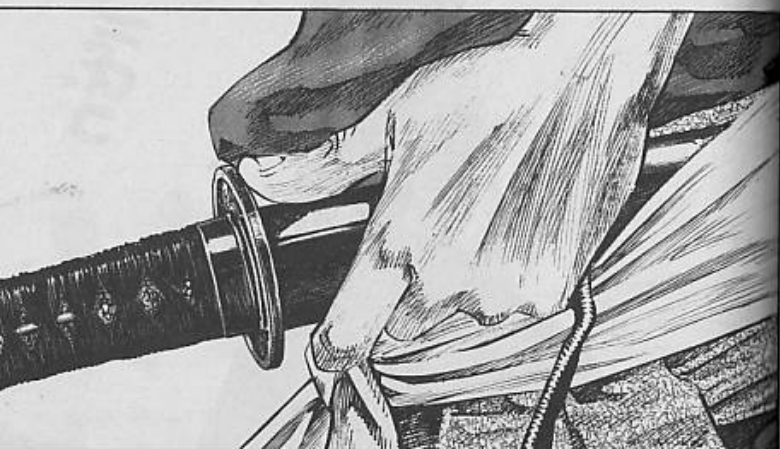


ตาย
...

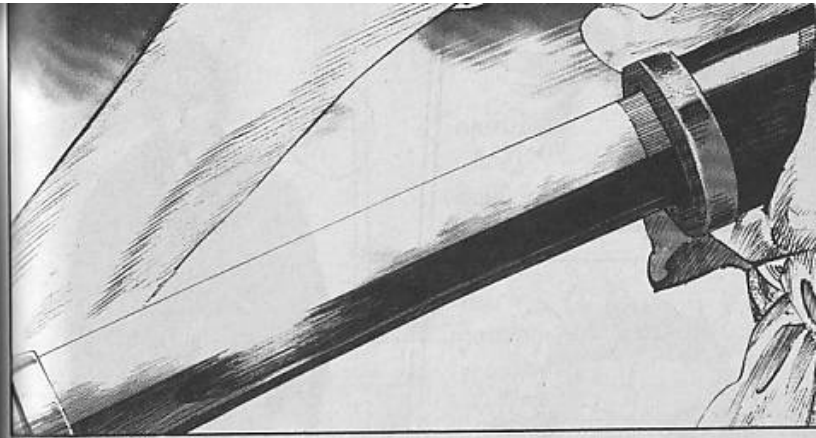
กวนอวรมงข้า
เหลือเกิน!
หน้าเอ็งนะ
!!

ฮึ้ย
น่าสมเพช
จริงๆ!





Vagabond







ตอนที่ 215 ฝันแบบนี้



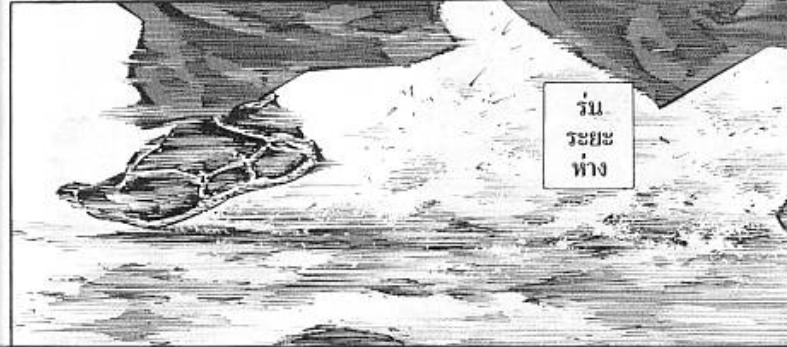
ฮึย



ไมลี



ดาบสั้น
ดีกว่า



รับ
ระยะ
พ่าง



๑๖๓
๑๖๓



ยังมี
พลังสะกดได้
ถึงขนาดนั้น
!

ใครก็ตาม
ที่เจอคนตัวใหญ่
ใช้ท่ายกดาบสูงแบบนี้
วางโพนรายนัน
ต้องถอดใจแน่นอน

ท่า
ยกดาบสูง
แบบนี้



อันไหน
ก็ใช้ได้
เหมือนกัน



กำลัง
คิด
อะไร
อยู่?

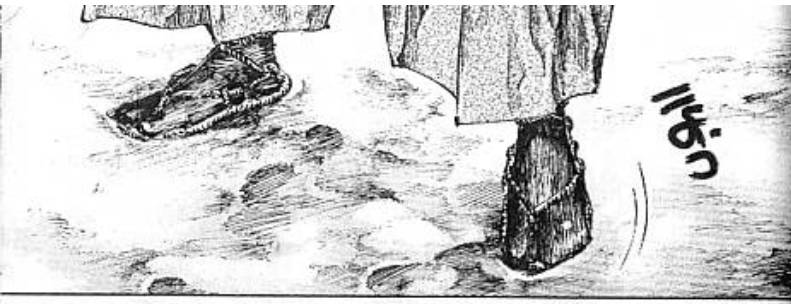
ทำไมไม่
ซึกดาบ?



.....









ฟัน
แบบนี้



ฟัน
แบบนี้

1166



1167



ใคร
เทรื่อ?

เริ่มแล้ว
ละ!!



เป็น
อะไรไป
ล่ะ



1168



1169



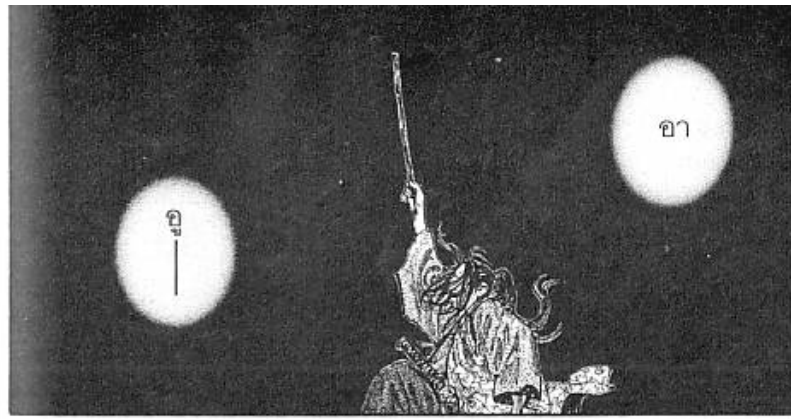
รีบ
ลงมือเข้า
ตีเพีย

สู้ร
เริ่ม
เถอะนา!

1170



.....



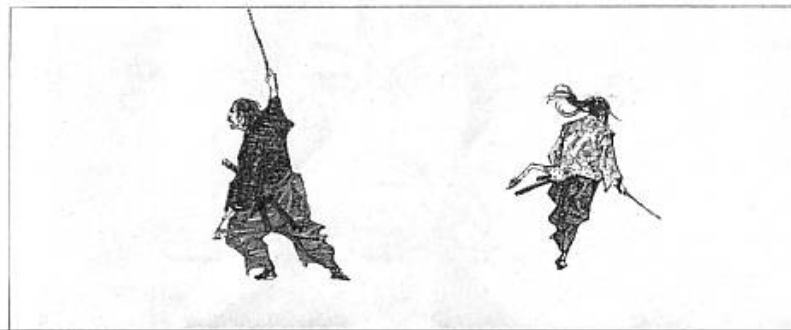
ฮา



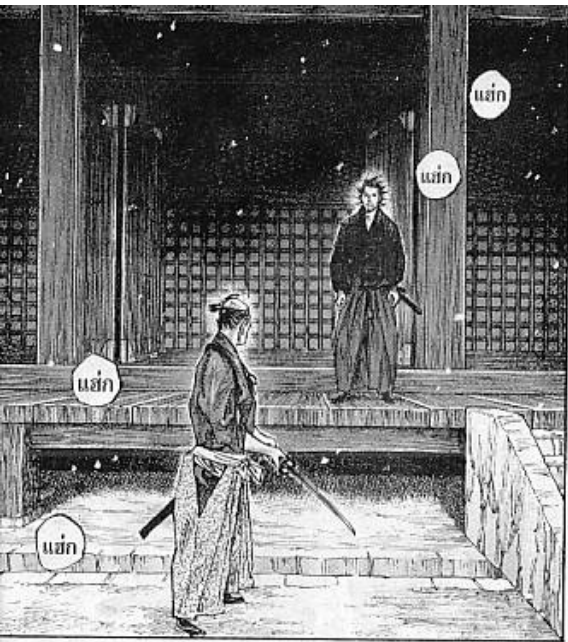
ใบหน้าเด็ก
แต่เสียง
แหบค้ำ



เสียงนั้น
ยังคงก้อง
อยู่ในหู
ของมุซาชิ







■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาว่า

24 นอนกลางวัน

พิมพ์ครั้งที่ 1

26 กุมภาพันธ์ 2550

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"Vagabond"

© 1998-2007 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-9997-58-1

ผู้แปล เกรียงศักดิ์ ลวางกูร

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก
โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ และจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120, 3142



จบเล่ม 24 โปรดติดตามตอนต่อไป